

Jezus

TGP POST
Port betaald
Port payé
PAYS-Bas

de Vriend van Jong en Oud

- * De oorsprong van het kwaad
- * Het eerste grote bedrog
- * De geestelijke strekking van de wet
- * Profetie
- * De zwarte doos van Darwin
- * Principes voor gezondheid
- * De Kerk
- * Kinderverhaal...een nacht uit duizenden

ADRES ONTVANGER:

Introductie Nummer

Jezus de Vriend van Jong en Oud.

Dit tijdschrift wil de grondbeginselen van de Bijbelse boodschap voor dit, het laatste der dagen, duidelijk aan de orde stellen. Temidden van alle onrust, en onzekerheid willen wij het oog gericht houden op Jezus. In de eerste plaats is Hij de vriend van jong en oud. En omdat Hij onze vriend is, is Hij voor ons afgedaald van de hemel, gestorven, begraven en opgestaan. Spoedig zal Hij weer komen op de wolken des hemels, om al zijn kinderen op te halen. Diegenen die gestorven zijn zal Hij opwekken, de levenden zullen Hem tegemoet gaan. Hij is onze vriend, zijn wij zijn vrienden? Hij heeft zijn vriendschap bewezen. Dit tijdschrift wil iedereen helpen om zijn vrienden te worden. Het kruis vindt geen vrienden, het kruis maakt vrienden.

De apostelen in Jeruzalem werden beschuldigd dat zij Jeruzalem vervulden met hun leer. Zij waren zo overtuigd dat zij het iedereen wel toe konden roepen. De leer van de apostelen zou je kunnen noemen; de schilderijen van het karakter van Jezus en zijn Vader. Wij hopen dat het ons ook vergund zal worden om het karakter van Christus te laten uitkomen in een volheid en warmte, die velen tot Hem zullen trekken.

Van de Redactie.

Voor u ligt een nieuw tijdschrift, dat wordt uitgegeven door leken binnen de zevendedags-adventistengemeenschap, die zending bedrijven, boeken drukken en uitgeven. Dit tijdschrift zal vier keer per jaar uitkomen. Het ligt in de bedoeling dat elk nummer een aantal rubrieken zal hebben:

- * Het verlossingsplan
- * Leerstellingen
- * Profetie
- * Gezondheid (dit kan in een medische of een sociale context zijn)
- * Bijbel en Wetenschap
- * Het kinderhoekje

Het doel is dat wij ons voorbereiden op de wederkomst van de Heer.

redactie: Wim Wiggers
Marian Pel

Indien u dit kwartaalblad wenst te ontvangen, kunt u uw naam en adres opgeven bij de Ellen White Stichting.

Het eerste jaar ontvangt u het blad gratis.
Daarna is een abonnement • 15,00 per jaar

INHOUDSOPGAVEN

. Redactie	2
. De oorsprong van het kwaad	3
. Het eerste grote bedrog	8
. De geestelijke strekking van de wet	13
. Profetie	16
. De zwarte doos van Darwin	18
. Principes voor gezondheid	25
. De Kerk	28
. Kinderverhaal - een nacht uit duizenden	30

De uitgave van dit blad is mogelijk gemaakt door vrijwillige bijdragen. Mocht deze uitgave u aanstaan, dan is het mogelijk een bijdrage te leveren door een bedrag te storten op:

Giro 13 82 569
t.n.v. De Ellen G.White
Stichting

Dan is er uitbreiding van dit blad mogelijk.
Namens de redactie

De Ellen G.White stichting.
postbus 87
4630 AB Hoogerheide
Tel. 0164-616564

Wat is zonde?

Voor velen is de oorsprong van de zonde en de reden voor haar bestaan een bron van grote, onoplosbare problemen. Zij zien het kwaad in hun omgeving, met al zijn verschrikkelijke gevolgen: ellende, verdriet en leed. Zij vragen zich af hoe dit alles mogelijk is onder het soevereine bestuur van een God die oneindig in wijsheid, kracht en liefde is. In hun onzekerheid en twijfel begrijpen ze de duidelijke waarheid van Gods Woord niet. Er zijn mensen die in hun onderzoek naar de bestaansredenen van de zonde willen speuren op een gebied waarover God niets heeft geopenbaard.

Daarom vinden zij geen oplossing voor hun problemen. Zij die nogal gemakkelijk twijfelen en kritiek leveren, grijpen dit aan als een verontschuldiging voor hun verwerping van de woorden van de Heilige Schrift.

Er zijn ook mensen die geen bevredigende oplossing kunnen vinden voor het ingewikkelde probleem van het kwaad omdat menselijke overlevering en een onjuiste verklaring, de leer van de Bijbel hebben verduisterd wat betreft het karakter van God.

Het is niet mogelijk de oorsprong van de zonde zo te verklaren dat er een reden voor haar bestaan wordt

gegeven. Toch kunnen wij wel genoeg te weten komen over de oorsprong en de uiteindelijke uitroeiing van de zonde om de rechtvaardigheid en barmhartigheid van God in al zijn maatregelen tegen het kwaad volkomen duidelijk te maken. Niets wordt met zoveel nadruk in de Bijbel geleerd als het feit dat God in geen enkel opzicht verantwoordelijk kan worden gesteld voor het ontstaan van de zonde. Als wij de zonde goedpraten verdedigen wij haar. Als wij een verontschuldiging voor de zonde zouden kunnen vinden, of als wij een oorzaak zouden kunnen geven die haar bestaan verklaart, zou de zonde geen zonde meer zijn. Onze enige definitie voor de zonde is die welke God in zijn Woord heeft gegeven: "zonde is wetteloosheid". Zonde is de uitwerking van een beginsel dat in strijd is met de grote wet der liefde, de grondslag van Gods heerschappij.

Opstand in de hemel

Voordat de zonde haar intrede deed, was er in het ganse heelal vrede en vreugde. Alles was in volmaakte harmonie met de wil van de Schepper. De liefde tot God overheerste alles en de liefde voor elkaar was onbaatzuchtig. Christus, het Woord, de eniggeboren Zoon van God, was één met de Vader- één

in natuur, één in karakter, één in doelstelling - het enige wezen van het hele universum dat deel had aan het overleg en inzicht had in de plannen van God.

De Vader heeft door Christus alle hemelse wezens geschapen. "In Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn... hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten", (Kolossenzen 1:16) en de ganse hemel bracht hulde aan Christus en aan de Vader.

Daar de wet der liefde de grondslag is van Gods heerschappij, hing het geluk van alle schepselen af van hun volmaakte naleving van haar rechtvaardige beginselen. God verlangt dat al zijn schepselen Hem uit liefde dienen, dat ze Hem eer brengen omdat zij zijn karakter met hun verstand waarderen. Hij scheidt geen behagen in een gedwongen trouw en Hij laat iedereen vrij Hem uit eigen keuze te dienen.

Er was echter iemand die deze vrijheid heeft misbruikt. De zonde vindt haar oorsprong in hem die naast Christus het meest door God was geëerd en onder de hemelbewoners de hoogste macht en heerlijkheid had. Voor zijn val was Lucifer, de belangrijkste cherub, heilig en onberispelijk. "Zo zegt de Here HERE: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. In Eden waart gij, Gods hof;

allerhande edelgesteente overdekte u... Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlam-mende stenen. Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werd, totdat er onrecht in u werd gevonden.” (Ezechiël 28:12-15).

Lucifer had in Gods gunst kunnen blijven en bemind en geëerd zijn door de hemelse heerscharen. Hij had zijn gezag kunnen gebruiken om anderen tot zegen te zijn en om zijn Schepper te verheerlijken. Maar de profeet had ook gezegd: “Trots was uw hart op uw schoonheid - met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan” (vers 17). Geleidelijk ontstond bij Lucifer het verlangen naar zelfverheerlijking. “Gij hebt in uw hart uzelf gelijkgesteld met een god”. “En gij overlegde nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst... Ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen” (vers 6, Jesaja 14:13,14). In plaats dat Lucifer Gods schepselen ervan overtuigde om God boven alles lief te hebben en Hem in de eerste plaats trouw te zijn, heeft hij hen ertoe proberen over te halen hem, Lucifer, te dienen en te eren. Hij was jaloers op de eer die de oneindige Vader aan zijn Zoon bewees en daarom streefde deze vorst der engelen naar de macht die Christus alleen toekomt. Zolang God werd geëerd, heerste er overal vrede en vreugde. Maar toen verstoorde een wanklank de hemelse harmonie. Het dienen en verheerlijken van het eigen-ik, dat in strijd is met het plan van de Schepper, verwekte boze gevoelens bij schepselen voor wie Gods heerlijkheid het allerbelangrijkste had moeten zijn. De hemelse raden hebben met Lucifer gepleit. De Zoon van God heeft hem

gewezen op de grootheid, goedheid en rechtvaardigheid van de Schepper en op het heilige, onveranderlijke karakter van zijn wet. God zelf had de hemelse orde zo

ingesteld. Als Lucifer die overtrad, zou hij zijn Schepper beledigen en zijn eigen ondergang bewerken. Maar deze waarschuwing, die in oneindige liefde en barmhartigheid werd gegeven, lokte alleen verzet uit. Lucifer heeft zijn afgunst op Christus laten overheersen en zo werd hij hoe langer hoe meer verhard in het kwaad.

Lucifer zelf zag in het begin niet waartoe zijn daden zouden leiden. Hij begreep zijn eigen gevoelens niet. Maar toen het was bewezen dat zijn aanklacht ongegrond was, zag Lucifer duidelijk in dat hij ongelijk had, dat Gods eisen rechtvaardig waren en hij dit voor alle hemelbewoners moest erkennen. Had hij dat gedaan, dan zou hij zichzelf en vele engelen hebben gered. Hij was nog niet volledig in opstand tegen God gekomen. Hoewel hij zijn plaats als beschuttende cherub had verlaten, zou hij in zijn ambt zijn hersteld als hij tot God had willen terugkeren, de wijsheid van de Schepper had willen erkennen en bereid was de plaats in te nemen die hem was aangewezen in het plan van God. Maar hij was hoogmoedig en weigerde zich te onderwerpen. Hij bleef volharden in zijn dwaling, hij

beweerde dat hij geen berouw hoefde te hebben en kwam openlijk in opstand tegen zijn Schepper.

Waarom God de zonde heeft toegelaten

Vanaf dat ogenblik zette hij al zijn krachten in om zijn misleidingscampagne te voeren ten einde de sympathie van de engelen die onder zijn leiding hadden gestaan te winnen. Aan de engelen die het meest aan hem gehecht waren, had Satan gezegd dat hij verkeerd werd beoordeeld, dat zijn positie niet werd geëerbiedigd en dat zijn vrijheid werd beknot. Eerst begon hij Christus' woorden verkeerd voor te stellen, waarna hij zijn toevlucht nam tot het verdraaien van feiten en tot leugens, waarbij hij Gods Zoon ervan beschuldigde hem te willen vernederen voor al de hemelbewoners. Hij probeerde ook een conflict uit te lokken tussen hem en de trouwe engelen. Zijn tactiek bestond in het zaaien van verwarring, door de engelen te benaderen met sluwe argumenten met betrekking tot Gods bedoelingen. Alles wat eenvoudig was, hulde hij in een waas van geheimzinnigheid en door een listige verdraaiing deed hij de engelen twifelen aan de duidelijke uitspraken van God. Zijn hoge positie, waardoor hij nauw betrokken was bij Gods bestuur, gaf meer overtuigingskracht aan zijn voorstelling van zaken en zo lieten vele engelen zich overhalen om samen met hem in opstand te komen tegen Gods gezag.

God heeft in zijn wijsheid Satan toegelaten zijn actie te voeren tot het ogenblik dat de ontevredenheid omsloeg in openlijke opstand. Zijn plannen moesten volledig ten uitvoer worden gebracht, zodat iedereen hun ware aard en bedoelingen kon inzien. Satan dacht dat als hij de engelen in zijn opstand kon meeslepen, hij dat ook met de

4 Jezus de Vriend van Jong en Oud

andere werelden zou kunnen doen. Hij had zijn zaak op een listige manier naar voren gebracht en had allerlei drogredenen en bedrieglijke voorstellingen aangewend om zijn doel te bereiken. Hij kon bijzonder goed misleiden en door zijn leugens had hij nu een behoorlijke voorsprong. Zelfs de trouwe engelen konden zijn karakter niet helemaal doorzien of beseffen waarop zijn activiteiten zouden uitlopen.

Als de zonde niet tot volle ontplooiing kwam, zou ze niet zo slecht schijnen als ze in feite is. De zonde was iets nieuws in Gods universum en de heilige wezens kenden haar aard en boosaardigheid niet. Zij konden zich niet voorstellen welke verschrikkelijke gevolgen zouden voortvloeien uit de verwerping van Gods wet.

Bij de bestrijding van de zonde kon God alleen rechtvaardigheid en waarheid gebruiken. Satan kon doen wat God niet kon: hij kon misleiden en bedriegen. Daarom moest het bewijs aan de bewoners van de hemel en aan die van de andere werelden worden geleverd dat Gods bestuur wél rechtvaardig was en dat zijn wet wél volmaakt was. Satan deed alsof hij het welzijn van het heelal wilde bevorderen. Het ware karakter van de overweldiger en zijn ware bedoelingen moesten door allen begrepen worden. Hij moest de tijd krijgen om door zijn boze werken te laten zien wie hij eigenlijk is.

Zelfs toen de beslissing was gevallen dat hij niet langer in de hemel mocht blijven, vernietigde de oneindige Wijsheid Satan niet. Aangezien God alleen uit liefde gediend wil worden, moet de trouw van zijn schepselen berusten op de overtuiging van zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid. Daar de bewoners van de hemel en van de andere werelden niet voorbereid waren op het doorgronden van het wezen en de gevolgen van de zonde, zouden zij, als Satan op dat ogenblik was

vernietigd, niet hebben kunnen inzien dat God rechtvaardig en barmhartig is. Als Satan onmiddellijk was uitgeroeid zouden zij God meer uit vrees dan uit liefde hebben gediend. De invloed van de bedrieger zou niet helemaal teniet zijn gedaan en de geest van opstandigheid zou evenmin volkomen zijn uitgeroeid. Voor het eeuwige heil van het hele universum moest Satan de kans krijgen zijn beginselen volledig te ontwikkelen, zodat zijn beschuldiging tegen Gods heerschappij door alle schepselen in het juiste licht kon worden gezien en de rechtvaardigheid en barmhartigheid van God en de onveranderlijkheid van zijn wet voor eeuwig boven elke verdenking verheven zouden zijn.

Satan uit de hemel geworpen

Tot aan het eind van de strijd in de hemel bleef de grote overweldiger zich verdedigen. Toen hij hoorde dat hij met al zijn aanhangers uit het oord der gelukzaligheid zou worden verbannen, toonde de rebel openlijk zijn minachting voor de wet van de Schepper. Hij zei nog eens dat de engelen geen toezicht nodig hadden, maar vrij moesten zijn hun eigen wil te doen, die hen altijd op de goede weg zou brengen. Hij verwierp Gods inzettingen omdat ze volgens hem leidden tot vrijheidsbeperking en verklaarde dat hij Gods wet wilde afschaffen. Satan en zijn aanhangers gaven unaniem de schuld van hun opstand aan Christus.

Dezelfde geest die de opstand in de hemel ontketende, zet nog steeds aan tot rebellie op aarde. Satan heeft dezelfde tactiek die hij voor de engelen gebruikte, ook aangewend voor de mens. Zijn geest beheerst nu “de kinderen der ongehoorzaamheid”. Ze proberen net zoals hij de grenzen die Gods wet oplegt te overschrijden en beloven de mensen dat ze vrij zullen zijn wanneer ze

haar geboden overtreden. Als de zonde wordt veroordeeld, verwekt dat nog altijd haat en tegenstand. Wanneer Gods waarschuwingsboodschap tot het geweten van de mens gaat spreken, zet Satan de mensen ertoe aan allerlei verontschuldigungen te bedenken en bij het bedrijven van hun zonden de sympathie van anderen te wekken. In plaats dat zij hun fouten verbeteren, verwekken zij verontwaardiging tegen de persoon die hen terechtwijst, alsof hij de enige oorzaak van de moeilijkheden is.

Satan heeft de mens tot zonde verleid door dezelfde verkeerde voorstelling van het karakter van God die hij al in de hemel had gegeven, waardoor God als een strenge tiran werd beschouwd. Nu hij daar tot dusver in geslaagd is, verkondigt hij dat Gods onrechtvaardige beperkingen tot de val van de mens hebben geleid, zoals ze ook zijn opstand hebben uitgelokt. De Eeuwige beschrijft zijn eigen karakter echter als volgt: “HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig” (Exodus 34:6,7).

Door de verbanning van Satan uit de hemel toonde God zijn rechtvaardigheid en redde Hij de eer van zijn troon. Toen de mens had gezondigd door toe te geven aan de misleidingen van deze afvallige geest, gaf God het bewijs van zijn liefde door het schenken van zijn eniggeboren Zoon om te sterven voor de gevallen mensheid. Gods karakter wordt geopenbaard in de verzoening. Door het machtige argument van het kruis ziet het ganse heelal dat de weg der zonde die Lucifer is opgegaan zeker niet aan Gods heerschappij kan worden toegeschreven.

Strijd op aarde

In de strijd tussen Christus en Satan tijdens het optreden van de Heiland op aarde werd het karakter van de aartsbedrieger ontmaskerd. Niets kon Satan zo doeltreffend in ongenade laten vallen bij de engelen in de hemel en bij het ganse heelal als de wrede strijd die hij heeft gevoerd tegen de Verlosser der wereld. De verregaande godslastering van zijn eis dat Christus hem hulde moest brengen, zijn aanmatigende overmoed om Hem naar de top van de berg en naar de “rand van het dak des tempels” te brengen, de boosaardige opzet die hij openbaarde toen hij Christus aanspoorde om zich van de duizelingwekkende hoogte naar beneden te werpen, de nooit aflatende boosaardigheid die Hem van de ene plaats naar de andere achtervolgde en daarbij de priesters en het volk ophitste om zijn liefde te versmaden en tenslotte uit te roepen: “Kruisig Hem! Kruisig Hem!” wekte de verbazing en verontwaardiging van het ganse heelal.

De vorst van het kwaad heeft al zijn kracht en al zijn listen gebruikt om Jezus te vernietigen, want hij zag wel dat de barmhartigheid, de liefde, het medelijden en de erbarming van de Heiland het karakter van God aan de wereld toonden. Satan bestreed elke aanspraak van Gods Zoon en heeft mensen als zijn medewerkers gebruikt om leed en ellende te brengen in het leven van de Heiland. De drogredenen en het bedrog waarmee hij het werk van Jezus heeft willen tegenwerken, de haat die door “de kinderen der ongehoorzaamheid” aan de dag is gelegd, zijn wrede beschuldigingen tegen Hem wiens leven van een ongeëvenaarde goedheid getuigde, vloeiden voort uit een diepgewortelde haat. Het opgekropte vuur van afgunst, kwaadaardigheid, haat en wraakzucht daalde neer op Gods

Zoon aan het kruis op Golgotha, terwijl de ganse hemel zwijgend en met afschuw dit gebeuren gadesloeg.

Toen het grote offer was gebracht, voer Christus ten hemel en wilde niet door de engelen worden aanbeden voordat Hij het verzoek had uitgesproken: “Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn” (Johannes 17:24). Toen kwam met onuitsprekelijke liefde en kracht het antwoord van de troon van de Vader: “En Hem moeten alle engelen Gods huldigen” (Hebreeën 1:6). Er was geen enkele smet op Jezus. Er was een eind gekomen aan zijn vernedering, zijn offer was gebracht en nu werd Hem een naam gegeven die boven elke andere naam verheven is.

Nu stond de schuld van Satan onherroepelijk vast. Hij had zijn ware aard als leugenaar en moordenaar laten zien. Het was nu duidelijk dat hij dezelfde geest waarmee hij heerste over de mensen die onder zijn macht stonden, zou hebben geopenbaard als het hem was toegestaan over de bewoners van de hemel te heersen. Hij had beweerd dat de overtreding van Gods wet vrijheid en verbetering zou brengen, maar men kon nu vaststellen dat ze tot slavernij en vernedering had geleid.

Satans leugenachtige beschuldigingen tegen het karakter van God en het godsbestuur waren nu

helemaal duidelijk. Hij had God ervan beschuldigd slechts zijn eigen verheerlijking na te streven door onderwerping en gehoorzaamheid van zijn schepselen te eisen en had verkondigd dat terwijl God zelfverloochening van anderen eiste, Hij zelf geen zelfverloochening toonde en geen enkel offer bracht. Nu bleek duidelijk dat de Heerser van het heelal voor de zaligheid van de gevallen en zondige mens het grootste offer had gebracht dat ooit door de liefde kon worden gebracht, want “God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende” (2 Korintiërs 5:19). Men zag ook dat terwijl Lucifer door zijn verlangen naar eer en opperheerschappij de deur had geopend voor het binnensluipen van de zonde, Christus Zich had vernederd en trouw was gebleven tot de dood om de zonde te vernietigen.

Lucifer had beweerd dat als Gods wet onveranderlijk was en als de straf op de overtreding van die wet niet kon worden kwijtgescholden, Gods genade voor eeuwig moest worden ontzegd aan elke overtreder. Maar de kruisdood van Christus was een argument ten gunste van de mens, een argument dat niet kon worden weerlegd. De straf van de wet viel op Hem die Gode gelijk was en het stond de mens vrij de gerechtigheid van Christus aan te nemen en door een leven van berouw en verootmoediging te overwinnen zoals Gods Zoon de macht van Satan had overwonnen. Zodoende is God rechtvaardig en tegelijk ook de Rechtvaardigmaker van allen die in Christus geloven.

Het einde van de grote strijd

Bij de uiteindelijke voltrekking van het vonnis zal het duidelijk zijn dat er geen enkele rede bestaat voor de zonde. Wanneer de Rechter der ganse aarde aan Satan zal vragen: “Waarom ben je tegen Mij in

opstand gekomen en heb je Mij de onderdanen van mijn Koninkrijk ontnomen?" Zal de aanstichter van het kwaad geen enkele verontschuldiging kunnen aanvoeren.

Het kruis van Golgotha verklaart dat de wet onveranderlijk is en verkondigt aan het universum dat het loon dat de zonde geeft de dood is. Toen de Heiland de doodscreet "Het is volbracht" slaakte, werd de doods-klok over Satan geluid. De grote strijd die al zo lang aan de gang was, werd op dat ogenblik beslist en de uiteindelijke uitroeiing van het kwaad stond toen vast. De Zoon van God ging door de poorten des doods, "opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen" (Hebreeën 2:14). Lucifers verlangen om zichzelf te verheerlijken, had hem ertoe gebracht de woorden. "Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten... mij aan de Allerhoogste gelijkstellen", uit te spreken. Maar God had gezegd: "Ik maakte u tot as op de grond... verdwenen zijt gij - voor altijd!" (Jesaja 14:13,14; Ezechiël 28:18,19). "Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en

allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken - zegt de HERE der heerscharen - welke hun wortel noch tak zal overlaten" (Maleachi 4:1).

Het ganse heelal zal kunnen zien wat het wezen en de gevolgen van de zonde zijn. De volledige uitroeiing van de zonde, die de engelen toen angst zou hebben ingeboezemd en God zou hebben onteerd, zal nu zijn liefde bewijzen en zijn eer bevestigen voor alle schepselen van het heelal, die zich verlustigen in het

doen van zijn wil en in wier hart zijn wet is. Het kwaad zal nooit meer voorkomen. Gods Woord zegt: "Geen tweemaal verheft zich de benauwdheid" (Nahum 1:9). De wet van God, die Satan had gebrandmerkt als een juk der slavernij, zal worden geëerd als de wet der vrijheid. Een gelouterde en beproefde schepping zal eeuwig trouw blijven aan Hem wiens ondoorgroendelijke liefde en oneindige wijsheid volledig zijn geopenbaard.

DE WENS DER EEUWEN

E.G. WHITE

De wens der eeuwen.

Dit is een bijzonder prachtig boek over het leven van Jezus.

Hier vindt u het verhaal van Zijn geboorte, Zijn kinderjaren, Zijn jeugd en Zijn levenswerk. Zijn wonderen getuigen van Zijn verlossende macht.

Zijn woorden getuigen van de oneindige liefde van Zijn Vader.

Zijn offer getuigt van Zijn liefde voor u persoonlijk. Dit boek verandert mensen, omdat het mensen bindt aan Jezus, de Wens der eeuwen.

Zie voor meer informatie onze boekenlijst.

Jezus de Vriend van Jong en Oud 7

HET EERSTE GROTE BEDROG

Al bij het begin van de geschiedenis der mensheid begon satan met zijn pogingen om de mens te misleiden. Hij had de engelen in de hemel tot rebellie opgehitst en wilde nu de bewoners van de aarde ertoe overhalen om samen met hem de strijd tegen Gods heerschappij aan te binden. Satan besloot hun val te veroorzaken, zodat hij, wanneer hij hen van God had gescheiden en hen onder zijn heerschappij had gebracht, ook de aarde zou bezitten en hier zijn koninkrijk kon oprichten om tegen de Allerhoogste te strijden. Als Satan zich in zijn ware gedaante had laten zien, zou hij onmiddellijk zijn afgewezen, want Adam en Eva waren voor deze gevaarlijke vijand gewaarschuwd. Hij werkte echter in het geheim en hield zijn opzet dan ook voor hen verborgen om zijn doel beter te kunnen bereiken. Hij heeft de slang, die toen een schepsel van betoverende schoonheid was, als tussenpersoon gebruikt en Eva aangesproken met de woorden: “God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?” (Genesis 3:1). Als Eva niet in discussie was getreden met de verleider zou ze veilig zijn geweest, maar ze ging met hem discussiëren

en werd daardoor het slachtoffer van zijn list. “Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad” (vers 2-5). Satan beweerde dat zij als God zouden worden, meer wijsheid zouden bezitten dan tevoren en ook een beter leven zouden leiden. Eva zwichtte voor de verleiding en door haar invloed werd ook Adam tot de zonde verleid. Ze geloofden de woorden van de slang die had verklaard dat God niet meende wat Hij zei. Ze stelden geen vertrouwen in hun Schepper en vonden dat Hij hun vrijheid beknotte. Ze dachten dat ze wijzer en gelukkiger zouden worden als ze Gods wet overtraden. Maar wat ontdekte Adam na zijn zonde aangaande de betekenis van de woorden: “Want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker

sterven!” Kwam hij tot de vaststelling dat hij er beter aan toe was, zoals Satan hem had voorgespiegeld? Als dat waar was, zou de overtreding van Gods wet inderdaad de moeite waard zijn en zou Satan de weldoener der mensheid blijken te zijn. Maar Adam merkte dat dit niet de betekenis van Gods uitspraak was. God zei dat de mens als straf voor de zonde naar de aardbodem zou terugkeren, omdat hij daaruit was voortgekomen: “Want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren”. (vers 19).

De mens is sterfelijk

In het midden van de hof van Eden stond de boom des levens. Zijn vrucht kon het leven eeuwig doen voortduren. Als Adam God gehoorzaam was gebleven, zou hij altijd vrij toegang hebben gehad tot deze boom en zou hij eeuwig hebben geleefd. Maar toen hij had gezondigd, werd hem de toegang tot de boom des levens onttrokken en werd hij sterfelijk. Gods uitspraak “Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren”, impliceerde het absolute einde van het leven.

De onsterfelijkheid die God aan de mens had beloofd op voorwaarde dat hij gehoorzaamde, werd door de overtreding verspeeld. Adam kon aan zijn nageslacht niets doorgeven wat hij zelf niet had en er zou voor de gevallen mensheid geen hoop zijn geweest als God de onsterfelijkheid niet weer binnen het bereik van de mens had gebracht door het geven van zijn Zoon. Terwijl “de dood tot alle mensen is doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben”, “heeft Christus onvergankelijk leven aan het licht gebracht door het evangelie” (Romeinen 5:12; 2 Timoteüs 1:10). De onsterfelijkheid kon alleen door Christus worden verkregen. Jezus zei: “Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien” (Johannes 3:36). Iedereen kan dit kostbare geschenk ontvangen, als hij bereid is aan de voorwaarde te voldoen.

De grote bedrieger was de enige die Adam het eeuwige leven beloofde als hij ongehoorzaam was. De uitspraak van de slang in de hof van Eden - “Gij zult geenszins sterven” - was de eerste preek die ooit over de onsterfelijkheid van de ziel werd gehouden. Toch worden deze woorden, die slechts steunen op het gezag van Satan, van de kansels van christelijke kerken verkondigd en worden ze door de meeste mensen even gretig aanvaard, zoals het eerste mensenpaar dat deed.

Gods uitspraak “De ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezechiël 18:20), wordt als volgt uitgelegd: “De ziel die zondigt, zal niet sterven, maar eeuwig leven”. Wij kunnen er ons slechts over verwonderen dat de mensen zo lichtgelovig zijn wanneer het Satans woorden zijn en zo ongelovig staan tegenover Gods woorden.

Als de mens na de zondeval vrije toegang had gehad tot de boom des levens, zou hij eeuwig hebben geleefd en zou ook de zonde eeuwig hebben bestaan. Maar “de cherubs

met een flikkerend zwaard” (Genesis 3:24) bewaakten de weg tot de boom des levens en niemand van Adams nageslacht heeft deze grens mogen overschrijden om aan de levengevende vrucht te komen. Daarom is geen enkele zondaar onsterfelijk.

Gods karakter verkeerd voorgesteld

Maar na de zondeval gaf Satan zijn engelen opdracht een bijzondere inspanning te doen om de mensen het geloof in de natuurlijke onsterfelijkheid in te prenten. Als ze de mensen zo ver hadden gekregen dat ze deze dwaling aannamen, moesten ze hen ook nog influisteren dat de ongelovigen eeuwig gepijnigd zouden worden. Daarom stelt de vorst van de duisternis alles in het werk om God voor een wraakzuchtige tiran te laten doorgaan. Satan beweert ook dat God allen die Hem niet welgevallig zijn in de hel werpt, waar ze zijn gramschap voor eeuwig zullen ondergaan en dat hun Schepper, terwijl zij daar een onbeschrijfelijke angst doorstaan en in de eeuwige vlammen krimpen van pijn, met voldoening op hen neerblijkt.

Op die manier schrijft de aartsvijand zijn eigen kenmerken toe aan de Schepper en Weldoener van de mensheid. Wreedheid is satanisch. God is liefde. Alles wat God geschapen had was rein, heilig en lieflijk tot het ogenblik dat de zonde haar intrede deed door de eerste grote opstandeling. Ook vandaag probeert Satan mensen te overwinnen - zoals hij het eerste mensenpaar heeft overwonnen - door hun vertrouwen in hun Schepper aan het wankelen te brengen en ze te doen twijfelen aan de wijsheid van zijn heerschappij en aan de rechtvaardigheid van zijn wetten. Om hun eigen boosheid en opstandigheid te rechtvaardigen, stellen Satan en zijn afgezanten God

nog slechter voor dan zij zelf zijn. Elk gevoel van goedheid, barmhartigheid en rechtvaardigheid wordt gekwetst door de leerstelling die zegt dat de ongelovigen na hun dood gepijnigd worden in een eeuwig brandende hel van vuur en zwavel, dat ze voor de zonden van een kort leven op aarde gekweld zullen worden zolang God bestaat. Toch wordt deze leer overal verkondigd en is ze opgenomen in de geloofsbelijdenis van veel christelijke kerken.

De godsdienst van de Bijbel, die getuigt van liefde, goedheid en barmhartigheid, wordt door bijgeloof verduisterd en gehuld in verschrikkingen. Als we nagaan welke valse voorstelling van Gods karakter Satan aan de mensen geeft, is het niet verwonderlijk dat onze barmhartige Schepper wordt gevreesd en zelfs gehaat.

God is rechtvaardig

Veel mensen die de leer van de eeuwig pijniging weerzinwekkend vinden worden tot de tegenovergestelde dwaling gedreven. Ze stellen vast dat de Bijbel zegt dat God een God van liefde en barmhartigheid is, en kunnen niet aannemen dat Hij zijn schepselen aan de vlammen van een eeuwig brandende hel zal prijsgeven. Daar zij denken dat de ziel onsterfelijk is, komen ze onvermijdelijk tot de conclusie dat alle mensen uiteindelijk zalig zullen worden. Velen beschouwen de bedreigingen van de Bijbel slechts als een middel om de mensen door vrees tot gehoorzaamheid te brengen. Ze zullen volgens hen echter nooit letterlijk worden uitgevoerd. De zondaar kan zich dan overgeven aan zijn zelfzuchtig genot, hoeft helemaal geen oog te hebben voor Gods eisen en kan er toch op hopen dat God hem uiteindelijk zal aannemen. Zo'n leer die ervan uitgaat dat God wel barmhartig,

maar niet tegelijkertijd rechtvaardig is, valt in de smaak bij de vleselijke mens en stijft de goddelozen in hun ongerechtigheid.

Als het waar was dat de zielen van alle mensen onmiddellijk na de dood naar de hemel gingen, zouden wij de dood boven het leven moeten verkiezen. Velen hebben onder invloed van deze opvatting een eind aan hun leven gemaakt.

God heeft genoeg bewijzen in zijn Woord gegeven dat Hij de overtreders van zijn wet zal straffen. Zij die zichzelf vleien met de gedachte dat Hij te barmhartig is om het vonnis over de zondaar ten uitvoer te brengen, hoeven maar een blik te werpen op het kruis van Golgótha. De dood van de zondeloze Zoon van God toont aan dat “het loon dat de zonde geeft de dood is” en dat er op elke overtreding van Gods wet een rechtvaardige straf volgt. Christus die zonder zonde was, is voor de mens tot zonde gemaakt. Hij droeg de straf voor de overtreding en ook het verdriet dat het aangezicht van zijn Vader verborgen bleef tot zijn hart was gebroken en zijn leven was verbrijzeld. Dit grote offer werd gebracht opdat zondaren verlost zouden kunnen worden. Er was geen andere manier om de mens te bevrijden van de straf der zonde. Iedereen die weigert te delen in de verzoening waarvoor zo'n hoge prijs is betaald, zal zijn eigen schuld en de straf voor de overtreding zelf moeten dragen.

Voorwaarden voor eeuwig leven

Laten wij nu even nagaan wat de Bijbel leert over de goddelozen en onboetvaardigen.

“Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens, om niet” (Openbaring 21:6). Deze belofte wordt alleen gegeven aan de dorstigen. Alleen zij die behoefte hebben aan het water des levens en ernaar zoeken zonder belangstelling

te hebben voor anderen dingen zullen dat water ontvangen. “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn” (vers 7). Ook in dit geval zijn er voorwaarden gesteld. Om alle dingen te beërven, moeten wij de zonde bestrijden en haar overwinnen.

De Prediker zegt: “Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstonds voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen, daar een zondaar honderdmaal kwaad doet en toch lang leeft. Nochtans weet ik, dat het de godvrezenden wel zal gaan, omdat zij voor Hem vrezen; de goddeloze daarentegen zal het niet welgaan” (Prediker 8:11-13). Paulus zegt dat de zondaar “de toorn ophoopt tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods, die een ieder vergelden zal naar zijn werken”. “Want hiervan moet gij doordrongen zijn, dat in geen geval een hoereerder, onreine of geldgierige, dat is een afgodendienaar, erfdeel heeft in het koninkrijk van Christus en God” (Efeziërs 5:5). “Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad. Buiten zijn de honden en de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder, die de leugen liefheeft en doet” (Openbaring 22:14,15).

God heeft aan de mens een beschrijving van zijn karakter en een verklaring over zijn handelen met de zonde gegeven. “HERE, HERE, God barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goeder-tierenheid en trouw, die goeder-tierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft; maar (de schuldige) houdt Hij zeker niet onschuldig” (Exodus 34:6,7). “De HERE bewaart allen die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddelozen”;

“Maar de overtreders worden tezamen verdelgd, het nakroost van de goddelozen wordt uitgeroeid” (Psalm 145:20; 37:38). De kracht en het gezag van Gods heerschappij zullen worden aangewend om de opstand te onderdrukken. Toch zullen alle daden van de straffende gerechtigheid volkomen in overeenstemming zijn met het karakter van God als een barmhartig, lankmoedig en liefdevol wezen.

God is liefde

God doet niemands wil of oordeel geweld aan. Hij scheidt geen behagen in slaafse gehoorzaamheid. Hij wil dat zijn schepselen Hem liefhebben omdat Hij hun liefde waardig is. De beginselen van goedheid, barmhartigheid en liefde, die de Heiland ons heeft geleerd en in zijn leven heeft getoond, zijn een weerspiegeling van de wil en het karakter van God. Christus zei dat Hij niets anders leerde dan wat Hij van zijn Vader had ontvangen. De beginselen van Gods heerschappij zijn volkomen in harmonie met het gebod dat Christus heeft gegeven: “Hebt uw vijanden lief”. God geeft de goddelozen een rechtvaardige straf in het belang van het heelal en zelfs in het belang van degenen die door zijn oordelen worden getroffen. Zij die Satan als hun leider hebben gekozen, zijn niet voorbereid om in Gods tegenwoordigheid te verschijnen. Hoogmoed, bedrog, losbandigheid en wreedheid zijn onlosmakelijk verbonden met hun karakter. Kunnen zij in de hemel komen om voor eeuwig te leven met hen die zij op aarde hebben veracht en gehaat? De waarheid zal een leugenaar nooit aanstaan, nederigheid is onverenigbaar met zelfingenomenheid en hoogmoed; reinheid is onaanvaardbaar voor de verdorven mens; onbaatzuchtige liefde trekt de zelfzuchtige niet aan. Zouden zij die op aarde altijd in opstand zijn gekomen tegen God

plotseling naar de hemel kunnen worden overgeplaatst om de heiligheid en volmaaktheid die er heersen te aanschouwen? Iedereen is er vervuld van liefde, elk gelaat straalt van vreugde. Zouden zij met een hart vol haat tegenover God, onder de hemelse scharen kunnen leven om samen hun stem in lofzangen te verheffen? Zouden zij de heerlijkheid van God en van het Lam wel kunnen verdragen? Neen, beslist niet! Ze hebben een proeftijd van vele jaren gehad om een karakter te vormen dat in harmonie is met de hemel, maar ze hebben hun geest nooit geoefend om de reinheid lief te hebben, zij hebben nooit de taal van de hemel geleerd, en nu is het te laat. Hun leven van opstand tegen God heeft hen ongeschikt gemaakt voor de hemel. De reinheid, heiligheid en vrede die daar heersen zouden een kwelling voor hen zijn; de heerlijkheid van God zou een verterend vuur zijn. Zij zouden willen wegluchten van die heilige plaats. Zij zouden de vernietiging als een welkome oplossing zien omdat zij dan verborgen zijn voor het aangezicht van Hem die stierf om hen te verlossen. Het lot van de goddelozen is een gevolg van hun eigen keuze. God is rechtvaardig en barmhartig, maar zij hebben zelf voor hun uitsluiting uit de hemel gekozen.

Eeuwig leven of eeuwige dood

Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Romeinen 6:23). Het eeuwige leven is het erfdeel van de rechtvaardigen en de eeuwige dood is het deel van de goddelozen. Mozes sprak tot de Israëlieten: “Zie, ik houd u heden het leven en het goede voor, maar ook de dood en het kwade” (Deuteronomium 30:15). De dood waar het in deze teksten om gaat, is

niet de dood die over Adam is uitgesproken, want de hele mensheid ondergaat de straf die op zijn overtreding stond. Het is “de tweede dood”, die tegenover het eeuwige leven wordt gesteld.

Door de zonde van Adam is de dood op alle mensen overgegaan. Allen dalen af in het graf. Dankzij het verlossingsplan zullen allen echter ook uit het graf verrijzen. “Er zal een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zijn” (Handelingen 24:15; 1 Korintiërs 15:22). Maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen de twee groepen die zullen opstaan. “Allen, die in de graven zijn, zullen naar zijn stem horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel” (Johannes 5:28,29). Zij die “waardig geacht” zijn tot de opstanding ten leven worden “zalig en heilig” genoemd. “Over hen heeft de tweede dood geen macht” (Openbaring 20:6). Maar zij die geen vergiffenis hebben gekregen op grond van hun berouw en hun geloof moeten de straf van de overtreding - “het loon der zonde” - dragen. Ze krijgen een straf die in duur en intensiteit verschilt “naardat hun werken zijn”, maar die hoe dan ook uitloopt op de tweede dood. Daar God in zijn barmhartigheid en rechtvaardigheid de zondaren onmogelijk in hun zonden kan redden, maakt Hij een einde aan hun leven, dat ze door hun overtredingen hebben verspeeld en waarvoor zij onwaardig bleken te zijn.

“Immers nog een wijle, en de goddeloze is niet meer; als gij let op zijn plaats, dan is hij niet meer. “Zij zullen worden, als hadden zij nooit bestaan” (Psalm 37:10; Obadja 16). Zo komt er een eind aan de zonde en aan al het verdriet en de verwoesting die daar het gevolg van zijn.

Toestand van de doden

De leerstelling dat de mens bewust is na de dood, is gebaseerd op de fundamentele dwaling van de natuurlijke onsterfelijkheid. Deze leer is net zoals die van de eeuwige pijniging in strijd met de Bijbel, met de rede en met onze gevoelens van menselijkheid. Volgens de populaire opvatting zijn de verlostten in de hemel op de hoogte van alles wat er hier op aarde gebeurt, en meer in het bijzonder, van het leven van hun vrienden die ze hebben achtergelaten.

Wat zegt de Bijbel over al deze onderwerpen? David zegt dat de mens in de dood geen bewustzijn heeft, “Gaat zijn adem uit, dan keert hij weder tot de aarde, te dien dage vergaan zijn plannen” (Psalm 146:4). Salomo zegt hetzelfde: “De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden weten niets”. “Zowel hun liefde als hun haat en hun naijver zijn reeds lang vergaan; en zij hebben nimmer deel aan iets, dat onder de zon geschiedt”. “Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat” (Prediker 9:5,6,10).

De populaire theologen beweren dat de doden in de hemel zijn. Ze zouden de eeuwige zaligheid zijn

ingegaan en God met een onsterfelijke tong loven. De Psalmdichter zegt echter: “Want in de dood is Uwer geen gedachtenis; wie zou U loven in het dodenrijk?” “Niet de doden zullen de HERE loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald” (Psalm 6:6; 115:17). Petrus heeft op Pinksteren verklaard dat de aartsvader David “én gestorven én begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag”. “Want David is niet opgevaren naar de hemelen” (Handelingen 2:29,34). Het feit dat David tot de opstanding in het graf blijft, bewijst dat de rechtvaardigen na de dood niet naar de hemel gaan. David zal alleen door zijn opstanding, die mogelijk is omdat Christus ook uit de doden is opgestaan, eens aan de rechterhand van God kunnen zitten.

Paulus zegt in dit verband: “Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren” (1 Korintiërs 15:16,18). Als de rechtvaardigen vierduizend jaar lang na hun dood rechtstreeks naar de hemel waren gegaan, zou Paulus toch onmogelijk hebben kunnen zeggen dat indien er geen opstanding is “zij, die in Christus ontslapen zijn, ook verloren zijn”? Er zou dan geen opstanding nodig zijn. Toen Christus op het punt stond zijn discipelen te verlaten, zei Hij hun niet dat ze Hem spoedig weer zouden ontmoeten. “Ik ga heen om u plaats te bereiden”, had Hij gezegd. “En wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen” (Johannes 14:2,3). Paulus deelt ons ook mee: “De Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij,

levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”. 1 Tessalonicenzen 4: 16,17

Het toekomstige oordeel over de wereld

Voordat iemand in de woningen van de verlostten mag gaan, moet zijn geval zijn onderzocht en moeten zijn karakter en zijn daden door God zijn beoordeeld. Allen zullen worden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken staat en ze zullen op grond van hun werken worden beloond. Dit oordeel vindt niet plaats op het ogenblik van hun overlijden. Let maar eens goed op de woorden van Paulus: “Hij heeft een dag bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij aangewezen heeft, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken” (Handelingen 17:31). Hier zegt de apostel duidelijk dat er een dag, die in zijn tijd nog in de toekomst lag, bepaald is waarop de wereld zal worden geoordeeld.

Johannes zegt: “En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend... en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken” (Openbaring 20:12). Maar wat voor zin heeft het toekomstige oordeel als de doden al het hemelse geluk genieten of zitten te krimpen in de vlammen van de hel. Zullen de rechtvaardigen na het onderzoek van hun geval op de oordeelszitting horen: “Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf... ga in tot het feest van uw heer”, terwijl ze misschien al eeuwen in zijn tegenwoordigheid zijn? Worden de goddelozen uit de plaats der pijniging opgeroepen om het oordeel van de Rechter der ganse

aarde te horen: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwig vuur” (Mattheüs 25:21,41). Nergens in de Bijbel kan men ook maar één tekst vinden die zegt dat de rechtvaardigen direct na de dood hun beloning ontvangen of de goddelozen hun straf krijgen. De Bijbel zegt dat ze slapen tot de opstandingsmorgen (1 Tessalonicenzen 4:14; Job 14:10-12). Op de dag dat “het zilveren koord losgemaakt en de gouden lamp verbroken wordt” (Prediker 12:6), vergaan de gedachten van de mens. Zij die in het graf neerdalen, gaan in de stilte. Ze weten niets meer over hetgeen onder de zon geschiedt. (Job 14:21). De vermoeide rechtvaardigen kennen een zalige rust. De tijd - of die nu kort of lang duurt - is maar een oogwenk voor hen. Ze slapen en zullen uit de doden worden opgewekt door de bazuin Gods om de zalige onsterfelijkheid in te gaan: “De bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden. ...En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijkheid aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzwolgen in de overwinning” (1 Korintiërs 15:52-54). Op het ogenblik dat ze uit hun diepe slaap worden gewekt, beginnen ze te denken vanaf het ogenblik waar ze opgehouden zijn. Hun laatste gevoel was de doodsangst. Hun laatste gedachte was dat ze onder de heerschappij van de dood kwamen. Wanneer ze uit het graf verrijzen, zal hun eerste blijde gedachte weerklanken in de triomfkreet: “Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel?” (vers 55).

E. G. White

DE GEESTELIJKE STREKKING VAN GODS WET

De Tien Geboden gegeven op de Sinaï.

Het was Christus die, te midden van donderslagen en vuurvlammen, de wet op de Sinaï afkondigde. De heerlijkheid Gods rustte als een verterend vuur op de top van de berg, en de berg beefde voor de tegenwoordigheid des Heren. Het leger van Israël, dat met het aangezicht ter aarde lag, had vol ontzag geluisterd naar de heilige geboden van de wet.

Welk een tegenstelling met het schouwspel op de berg der zaligsprekingen! Onder de zomerhemel waar slechts het gezang van de vogels de stilte verbrak, ontvouwde Jezus de beginselen van Zijn koninkrijk. Toch verklaarde Hij, die op die dag tot de mensen sprak in de geest der liefde, hen de beginselen van de wet die gegeven werd op Sinaï.

Toen de wet gegeven werd was het nodig dat Israël, ontwaard door de langdurige slavernij in Egypte, onder de indruk gebracht werd van de kracht en de majesteit van God; nochtans openbaarde Hij Zich niet minder aan hen als een God van liefde.

“De Here is gekomen van Sinaï en over hen opgegaan uit Seïr; Hij is in lichtglans verschenen van het gebergte Paran, En gekomen uit het midden van heilige tienduizenden; Aan Zijn rechterzijde zagen zij een brandend vuur.

Ja, Hij heeft de volken lief; al Zijn heiligen
In Uw hand zijn zij, aan uw voeten legeren zij zich,
Vangen iets op van uw woorden.”
Deut. 33: 2, 3.

Aan Mozes openbaarde God Zijn heerlijkheid in die prachtige woorden, die door de eeuwen heen als een onschatbare nalatenschap gekoesterd zijn: “Here, Here, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, die goedertierenheid bestendigt aan duizenden, die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft.”

Ex. 34: 6, 7.

De wet, die op Sinaï gegeven werd, was de uiteenzetting van het beginsel der liefde, een openbaring gegeven aan de aarde van de wet des hemels. Ze werd verordeneerd in de hand van een Middelaar; gesproken door Hem door Wiens kracht de harten der mensen in harmonie

gebracht konden worden met de beginselen van de wet. God had de bedoeling van de wet geopenbaard, toen Hij aan Israël verklaarde: “Gij zult Mij heilige mensen zijn.”
Ex. 22: 31.

Op de berg der zaligsprekingen.

Maar Israël had het geestelijke karakter van de wet niet opgemerkt, en maar al te dikwijls was hun gehoorzaamheid die ze beleden slechts een in acht nemen van vormen en ceremonieën, in plaats van een overgeven van het hart

aan de opperheerschappij der liefde. Wanneer Christus in Zijn karakter en werk de mensen de heilige, welwillende, vaderlijke eigenschappen van God voor ogen stelde, en de waardeloosheid van een gehoorzaamheid alleen in vormen naar voren bracht, namen de Joodse leiders Zijn woorden niet aan, of ze begrepen ze niet. Zij meenden, dat Hij te lichtvaardig dacht over de eisen van de wet; en wanneer Hij juist die waarheden onder hun aandacht bracht, die de ziel vormden van hun door God ingestelde eredienst, zagen zij op het uiterlijke, en beschuldigden Hem ervan, dat Hij dat wilde omverwerpen.

Hoewel de woorden van Christus op rustige toon gesproken werden, werden ze geuit met een ernst en kracht, waardoor de harten der mensen geraakt werden. Zij luisterden of zij een herhaling zouden horen van de dode overleveringen en inzettingen van de rabbi's, maar tevergeefs. Zij stonden versteld “over Zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende en niet als hun schriftgeleerden.” Matt. 7: 29.

De Heiland zei niets om het geloof in de godsdienst en de leerstellingen die door Mozes gegeven waren te doen wankelen; immers iedere lichtstraal die Israëls grote leider aan zijn volk doorgaf had hij ontvangen van Christus. Terwijl velen in hun hart denken, dat Hij gekomen is om de wet te ontbinden, openbaart Jezus in niet mis te verstane woorden Zijn houding tegenover de goddelijke geboden. “Meent niet,” zei Hij, “dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden.” Matt. 5: 17. Het is de Schepper der mensen, de Wetgever, Die verklaart dat het niet zijn bedoeling is de voorschriften van die wet te niet te doen. Alles in de natuur, van het stofje dat in de zonnestraal danst tot de werelden hierboven, staat onder een wet. En de orde en harmonie in de wereld der natuur zijn afhankelijk van gehoorzaamheid aan deze wetten. Zo zijn er ook belangrijke beginselen van gerechtigheid die het leven beheersen van alle denkende wezens, en het welzijn van het heelal hangt af van een leven in overeenstemming met deze beginselen. Voordat deze aarde tot aanzijn werd geroepen, bestond Gods wet reeds. Engelen worden geregeerd door de beginselen van de wet en om de aarde in harmonie te doen zijn met de hemel, moet de mens ook de goddelijke geboden gehoorzamen. Christus maakte aan de mens in Eden de eisen van de wet bekend “terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden.” Job 38: 7. Het werk van Christus op aarde was niet de wet te ontbinden, maar door Zijn genade de mens terug te brengen tot gehoorzaamheid aan de voorschriften van de wet.

De geliefde discipel, die luisterde naar de woorden van Jezus op de berg, spreekt, wanneer hij lang daarna onder de invloed van de Heilige Geest schrijft, van de wet als van een voortdurende verplichting. Hij zegt: “Zonde is wetteloosheid,” en: “Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid.” 1 Joh. 3: 4. Hij maakt het duidelijk, dat de wet waarover hij spreekt, een “oud gebod” is “dat gij van den beginne gehad hebt.” 1 Joh. 2: 7. Hij spreekt over de wet die reeds bestond bij de schepping, en die opnieuw werd gegeven op de berg Sinai.

Jezus, de vervulling van de wet.

Sprekend over de wet zei Jezus: “Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen.” Hij gebruikte hier het woord “vervullen” in dezelfde zin als toen Hij aan Johannes de Doper verklaarde, dat het Zijn bedoeling was “alle gerechtigheid te vervullen,” Matt. 3: 15, dat wil zeggen geheel te voldoen aan de eis der wet, een voorbeeld te geven van volmaakte eenvormigheid met de wil van God. Het was Zijn opdracht “een grote, heerlijke onderwijzing te geven.” Jes. 42: 21. Hij moest het geestelijke karakter van de wet aantonen, de vërreikende beginselen daarvan naar voren brengen, en de eeuwige verplichting van de wet duidelijk maken. De goddelijke schoonheid van het karakter van Christus, van wie de edelste en zachtmoedigste mensen een slechts flauwe weerspiegeling zijn; van wie Salomo door de geest der inspiratie schreef: Hij is “uitblinkend boven tien duizend... alles van Hem is bekoorlijkheid;” van wie David zei, toen hij hem in een profetisch visioen zag: “Gij zijt schoner dan de

mensenkinderen,” Hoogl. 5: 10, 16; Ps. 45: 3.

Jezus, het uitgedrukte beeld van de gestalte des Vaders, de glans Zijner heerlijkheid, de zelfverloochenende Verlosser was, gedurende Zijn gehele pelgrimstocht op aarde, een levende voorstelling van het karakter van de wet van God. In Zijn leven wordt geopenbaard, dat hemelse liefde, christelijke beginselen, ten grondslag liggen aan de wetten der eeuwige rechtschapenheid.

Gods wet is onveranderlijk.

Eer de hemel en de aarde vergaan,” zei Jezus, “zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet. Eer alles zal zijn geschied.” Door Zijn eigen gehoorzaamheid aan de wet getuigde Christus van de onveranderlijkheid daarvan, en bewees dat de wet door Zijn genade volkomen gehoorzaamd kon worden door iedere zoon en dochter van Adam. Op de berg verklaarde Hij, dat niet het kleinste lettertje van de wet voorbij zou gaan, éér alles zou zijn geschied; alle dingen die betrekking hebben op het menselijk geslacht, alles wat in verband staat met het verlossingsplan. Hij leert niet dat de wet ooit zal worden afgeschaft, maar Hij richt het oog op de uiterste grens van de menselijke horizon, en verzekert ons dat, totdat dat punt bereikt is, de wet zijn gezag zal behouden, zodat niemand zou kunnen veronderstellen, dat Hij was gekomen om de geboden van de wet te ontbinden.

Omdat de wet van God volmaakt is, en daarom onveranderlijk, is het onmogelijk voor zondige mensen om uit zichzelf aan de hoogte van haar eisen te voldoen. Daarom kwam Jezus als onze Verlosser. Het was Zijn taak om, door de mensen deelgenoten te maken van de goddelijke natuur, hen in harmonie te brengen met de beginselen van de

wet des hemels. Wanneer wij onze zonden afleggen, en Christus aannemen als onze Heiland, wordt de wet verheerlijkt. De apostel Paulus vraagt: “Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.” Rom. 3: 31.

De belofte van het nieuwe verbond luidt: “Ik zal Mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven.” Hebr. 10: 16. Terwijl het offerandenstelsel, de schaduwdienst die wees op Christus als het Lam van God dat de zonden der wereld zou wegnemen, bij Zijn dood zou ophouden te bestaan, zijn de beginselen der gerechtigheid, zoals die vervat zijn in de decaloog even onveranderlijk als de eeuwige troon. Niet één gebod is vervallen, geen jota noch titel is veranderd. Deze beginselen werden aan de mens in het Paradijs bekend gemaakt als de grote levenswet, en zij zullen blijven bestaan tot in het herstelde Paradijs. Wanneer Eden weer op de aarde zal bloeien, zal Gods wet der liefde gehoorzaamd worden door allen onder de zon.

“Voor eeuwig, o Here, houdt Uw woord stand in de hemelen.”

“Betrouwbaar zijn al Zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos, volbracht in waarheid en oprechtheid.”

“Van oudsher weet ik uit Uw getuigenissen, dat Gij ze voor eeuwig hebt vastgesteld.”

Ps. 119: 89; 111: 7, 8; 119: 152.

Gods wet is onze bescherming tegen het kwaad.

Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen.” Matt. 5: 19. Dat wil zeggen, hij zal daar geen plaats hebben. Immers hij die opzettelijk één gebod breekt, houdt zich in de geest aan geen van de geboden. “Wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle.” Jac. 2: 10.

Het is niet de omvang van de daad van ongehoorzaamheid die de zonde uitmaakt, maar het feit dat afgeveken wordt van Gods uitgedrukte wil in de kleinste bijzonderheid; immers dit toont aan dat er nog gemeenschap bestaat tussen de ziel en de zonde. Het hart is verdeeld in zijn dienst. Er is een feitelijk ontkennen van God, een opstandigheid tegen de wetten van Zijn heerschappij. Indien de mensen vrij zouden zijn, om af te wijken van de eisen des Heren, en voor zich zelf een maatstaf voor hun plicht aan te leggen, zou er een verscheidenheid van maatstaven zijn aangepast aan de verschillende instellingen van de mensen, en de heerschappij zou uit de handen des Heren genomen worden. De wil van de mens zou boven alles gesteld worden, en de hoge, heilige wil van God, Zijn liefdevolle bedoeling jegens Zijn schepselen, zou onteerd en veronachtzaamd worden.

Wanneer mensen hun eigen weg kiezen, stellen zij zichzelf tegenover God. Zij zullen geen plaats hebben in het koninkrijk der hemelen, want zij voeren oorlog tegen de beginselen van de hemel zelf. Door de wil van God te veronachtzamen stellen ze zichzelf aan de zijde van Satan, de vijand van God en mensen. Niet bij één woord, niet bij vele woorden, maar bij alle woord dat God gesproken heeft zal de mens leven. Wij kunnen niet één woord veronachtzamen, hoe onbelangrijk het ons ook toeschijnt, en nochtans veilig zijn. Er is in de wet geen gebod dat niet bedoeld is voor het welzijn en geluk van de mens, zowel in dit leven als in het toekomstige. Door gehoorzaamheid aan Gods wet wordt de mens als door een omtuining omgeven, en zo wordt hij ver van het kwade gehouden. Hij die deze door God opgeworpen omtuining op één punt neerhaalt, heeft de beschermende kracht daarvan gebroken; immers, hij heeft de weg geopend waarlangs de vijand kan binnenkomen, om te verwoesten en te gronde te richten. Door het te wagen, de wil van God op één punt te veronachtzamen, openden onze stamhouders de sluisdeuren der ellende voor de wereld. En een ieder, die hun voorbeeld volgt, zal hetzelfde resultaat oogsten. De liefde van God ligt ten grondslag aan ieder gebod, van zijn wet, en hij die van het gebod afwijkt, bewerkt zijn eigen ongeluk en ondergang.

**Zuivere lucht
Zonlicht
Matigheid
Rust
Beweging
Juiste voeding
Gebruik van water
Vertrouwen**

**In goddelijke kracht zijn de
ware geneesmiddelen.
Iedereen moet kennis hebben
van natuurlijke geneesmiddelen
en hoe die toe te passen.**

Voor meer informatie over dit boek zie de boekenlijst van de E.G.White stichting.

Jezus de Vriend van Jong en Oud 15

PROFETIE

En wij achten het profetische woord (daarom) des te vaster, en gij doet wél, er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten.

2 Petrus 1:19

Eén van de rubrieken in dit kleine blad, die steeds weer terug zullen komen, is profetie. Is profetie dan zo'n bepalend deel in het leven van een christen? Ja, dat is het. In dit inleidend artikel willen wij de filosofie, die daar achter zit proberen duidelijk te maken.

1. Profetie is een wezenlijk bestanddeel van het geloof

Het geloof nu is een vaste grond der dingen die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet ziet. Hebr. 11:1

Hoop is een met vertrouwen uitzien naar de toekomst. Het geloof is de vaste grond onder dat vertrouwen, en dat geloof komt uit de Schrift. "Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods." Rom. 10:17

Als dat zo is dan is profetie het wezenlijke bestanddeel van de Schrift. Dat is een belangrijke vaststelling. Dat is ook wat Petrus ons duidelijk wil maken. Als Petrus spreekt over de Bijbel, de Bijbel in zijn geheel, en in al zijn onderdelen, dan zegt hij dat heel de Schrift profetisch woord is:

"En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opgaat in uw harten. Dit

eerst wetende, dat geen profetie van de Schrift is van eigen uitlegging; want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken." 2 Petr. 1:19,20.

Wat Petrus hier doet is dat hij Schrift en Profetie gebruikt als synoniemen. De Bijbel als profetisch woord is in de allereerste plaats een boek over morgen. Het is niet uit de lucht komen vallen dat in de Schrift de mensen die een verkeerde boodschap brachten over God 'valse profeten' genoemd werden. Het verkeerd toepassen van het woord van God, van de profetie, is valse profetie.

Jesaja heeft prachtig weergegeven dat de boodschap van de Schrift een boodschap is over de toekomst:

"Een stem zegt: Roept! En hij zegt wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn schoonheid als een bloem des velds. Het gras verdort, de bloem valt af, als de adem des Heren daarover waait. Voorwaar het volk is gras. Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord van onze God houdt eeuwig stand. Klim op een hoge berg, vreugdebode Sion; verhef uw stem met kracht, vreugdebode Jeruzalem; verhef ze, vrees niet; zeg tot de steden van Juda: Zie, hier is uw God! Zie de Here zal komen met kracht en zijn arm zal heerschappij oefenen; zie, zijn loon is bij Hem en zijn vergelding gaat voor Hem uit. Hij

zal als een herder zijn kudde weiden, in zijn arm de lammeren vergaderen en ze in zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtkens leiden." Jesaja 40:6-11. En is dat niet zo? De Genestet zei het al: "Opgaan, blinken en verzinken is het lot van iedere ster." En Jesaja komt dan met een boodschap over een hoopvolle toekomst. Hij profeteert. Profetie is het wezen van de hoop, geloof haar vaste fundament. Paulus zegt het zo: "Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen." 1 Kor. 15:16-19

Ware het niet omreden van een hoopvolle toekomst, een toekomst die nog niemand van ons gezien heeft, tenzij met het oog van het geloof. Abraham verwachtte de stad die fundamenten heeft. Zie Hebr. 11:10. Job verwachtte dat hij, nadat hij gestorven was, God zou zien met zijn eigen ogen, nadat hij de opstanding van zijn lichaam beleefd had. "Uit mijn vlees God aanschouwen... mijn nieren in mijn binnenste versmachten van verlangen." Job. 19:25-27

Overal in heel de Schrift komen wij dit tegen, daarom is heel de Schrift profetisch woord.

2. Gods volk een profetisch volk

Profetie als voorzegging is een intergraal deel van het volk van God. Als de Bijbel als 'de Schrift' profetisch woord is, dan kan het niet anders zijn dan dat Zijn volk een volk van de profetie is.

Als Jezus in zijn laatste rede voor zijn kruisdood, op weg naar de hof van Getsemané het werk van de Heilige Geest aankondigt, zegt Hij onder meer dit: "...doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u ... de toekomst verkondigen." Joh. 16:12,13. En nog voordat iemand van de volgelingen van Jezus iets op papier gebracht had, hechtte Jezus er zijn goedkeuring aan "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven." Joh. 17:20

Jezus koos zich betrouwbare getuigen uit, en die gebruikte Hij om zijn woorden verder te dragen tot aan het einde van de wereld. Zo werd de Bijbel, Gods Woord. God kondigt zich door Jesaja als volgt aan: "En wie is als Ik – hij roepe het uit en verkondige het een legde het Mij voor – daar Ik toch het overoude volk in het aanzijn riep; en hetgeen er in de toekomst gebeuren zal, mogen zij verkondigen." Jes. 44:7 NV

Dat 'overoude volk', de Staten Vertaling zegt hier 'dat eeuwige volk', dat God zich afgezonderd heeft door roeping en verkondiging heeft een voorrecht; het mag de dingen die in de toekomst gebeuren verkondigen "laat ze de toekomstige dingen en die komen zullen, hun verkondigen." (SV). In het Nieuwe Testament is dat niet anders. "En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en het getuigenis van Jezus Christus hebben." Openb. 12:17. "Want het getuigenis van Jezus is de Geest der Profetie." Openb. 19:10. Ook de

engel die met Johannes spreekt geeft als kenmerk van de gemeente aan, dat de profetie daar is: "En ik viel neer voor zijn voeten, om hem te aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie dat gij dat niet doet, ik ben uw mededienstknecht, en van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God. Want het getuigenis van Jezus is de Geest der Profetie." Openb. 19:10

"Gewis de Here Here zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan zijn knechten, de profeten, geopenbaard heeft." Amos 3:7

3. Het functioneren van de profetie in het volk van God

De functie van de profetie, is er vanaf de zondeval. De eerste belofte van verlossing en herstel is een uitspraak over de toekomst: "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; en dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen." Gen. 3:15. De volledige vervulling van deze belofte lag in de tijd van Paulus nog in de toekomst: "En de God des vredes zal de satan welhaast onder uw voeten verpletteren." Rom. 16:20. Dit brengt direct al de band die er is tussen de profetie en het verbond. Zo gaat het ook met Noach. Noach was rechtvaardig onder zijn tijdgenoten. Hij wordt de man die de zondvloed aankondigt. Door roeping en verkondiging behoorde hij bij dat 'eeuwige' volk, en God vertrouwde zijn plannen toe aan deze Noach. Met hem wordt dan het genadeverbond vernieuwd, en ook aan al het levende een verbond gegeven dat een wereldwijde zondvloed niet voor de tweede maal zou plaatsvinden.

De volgende stap in het verbond en de profetie is

Abram, die later Abraham zou heten. God opent de toekomst voor hem, maakt bekend dat zijn nageslacht een volk zal zijn dat uit Egypte uittrekken zal na 400 jaar. Als God dan begint om het verbond te vervullen dan zegt Hij weer iets over de toekomst: "Maar mijn verbond zal Ik oprichten met Isaak, die Sara u op deze zelfde tijd in het volgend jaar baren zal." Gen. 17:21

Om dat eens modern te zeggen 'vandaag over een jaar zal Sara moeder worden.' Op die dag werd hij ook geboren. Gen. 21:2.

Zo gaat het met het volk van God door de eeuwen heen. Jozef geeft opdracht dat op het moment dat Israël uit Egypte trekt zijn stoffelijke resten meegenomen moeten worden naar het land Kanaän, en geeft zo aan dat hij de profetieën die gekoppeld zijn aan het verbond ook echt gelooft.

Tallose profetieën wijzen op de komst van de Messias, over Zijn lijden en sterven, over Zijn priesterschap en over zijn wederkomst. In Daniël en het boek de Openbaring vinden wij dan een aantal profetieën waar gebeurtenissen zich als een ketting aanéén rijgen.

Dat alles willen wij onderzoeken. God heeft een volk, en Hij wil zijn kinderen niet in het ongewisse laten: "Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags." 1 Thess. 5:4,5

Jezus de Vriend van Jong en Oud 17

DE ZWARTE DOOS VAN DARWIN

Door
Dwight
Nelson

Is het mogelijk dat een eenvoudig iets als een muizenval fataal kan worden voor de evolutie theorie van Charles Darwin? Een theorie die aangeeft hoe het leven ontstaan is en hoe het daarna ontwikkeld is. Laten wij beginnen met een citaat van Charles Darwin. In zijn beroemde boek "Het ontstaan van de soorten" schrijft Darwin:

"Als iemand het bestaan zou aantonen van een complex orgaan dat absoluut niet voort had kunnen komen uit een groot aantal opéénvolgende kleine wijzigingen, zou mijn theorie volledig instorten." De zwarte doos.... p.48.

Is er iets met een muizenval dat leidt tot de val van de theorie van Darwin? Wij zullen dat eens nader bezien. Maar wij zullen eerst eens goed kijken naar een muizenval. Als je de illustratie beziet dan blijkt dat een muizenval uit vijf onderdelen bestaat. Een houten basis, een klem, een veer, een palletje en een haakje. Wat heeft dat nu te maken met de evolutieleer van Darwin? Wij wenden ons tot een boek geschreven door de biochemicus Michael Behe. "De Zwarte Doos van Darwin". Omdat een muizenval zo eenvoudig is, is het een prachtige illustratie voor het concept dat Behe ons duidelijk wil maken. Dat concept is het "niet te vereenvoudigen ingewikkelde systeem."

18 Jezus de Vriend van Jong en Oud

Een niet te vereenvoudigen ingewikkeld systeem is een systeem waar geen enkel onderdeel gemist kan worden voor een goed functioneren. Welk onderdeel van de muizenval kan gemist worden terwijl het toch blijft functioneren? Geen enkel onderdeel kan gemist worden. Maar de onderdelen moeten wel van het juiste materiaal gemaakt zijn, en ook de juiste vorm hebben en ze moeten ten opzichte van elkaar ook de juiste plaats hebben, om succesvolle werking te verzekeren. Wat heeft dat nu te maken met de evolutie theorie van Darwin, waarbij het leven zich stap voor stap ontwikkelt door natuurlijke selectie en er een stap voor stap ontwikkeling is van het eenvoudige naar het ingewikkelde en complexe, en dat over een periode van miljoenen jaren? Het is een absoluut vereiste, want volgens de theorie is de drijvende kracht achter deze ontwikkeling "het overleven van de sterkste" of "natuurlijke selectie". Elke kleine stap leidt tot een grotere complexiteit van organismen. Elke volgende stap moet of neutraal of een verbetering zijn. Het moet niet zo zijn dat de volgende stap het zich ontwikkelende organisme minder sterk of minder toegerust maakt. Als het een stapsgewijze neergang zou zijn, zou dat leiden tot uitsterven van die soort.

Je kunt je niet voorstellen, dat men een functionerende muizenval stap voor stap kan ontwikkelen, tot je ten slotte een complete muizenval zou hebben. Een muizenval kan niet stap voor stap ontwikkeld worden zodat ook elke stap een functionerend geheel zou zijn – alle vijf onderdelen moeten aanwezig zijn om het dan doelmatig te gebruiken.

Zijn er vitale functies in levende organismen, die vereisen dat alle onderdelen aanwezig zijn en die niet geleidelijk verkregen kunnen worden door een serie van kleine stapjes? Die zijn er inderdaad! Behe geeft een aantal overtuigende voorbeelden die de zwakte van Darwins theorie aangeven.

Hoe? Deze biochemicus van de Lehigh universiteit in Pennsylvania vroeg zich af in zijn moleculaire onderzoek: "Zijn er van die 'muizenval' systemen in de natuur die onherleidbaar ingewikkeld zijn? Zijn er systemen die zich niet stap voor stap hebben kunnen ontwikkelen, terwijl het toch steeds gebruikt kon worden door het organisme. Als het antwoord "ja" is, dan zouden die systemen er niet kunnen zijn. Dan konden zij zich niet ontwikkelen, en bijgevolg zou dat organisme er niet zijn. Voordat wij overgaan tot sommige van zijn adembenemende voorbeelden willen wij onderzoeken wat Psalm 33 over dit onderwerp zegt. Het schijnt mij toe dat het werk van Behe een bevestiging is van de woorden die de Psalmist gebruikt:

"Door het woord des Heren zijn de hemelen gemaakt, door de adem van zijn mond al hun heer. Hij verzamelt het water der zee als een dam, Hij legt watervloeden in schatkamers op. De ganse aarde vreze voor de Here, al de bewoners der wereld moeten voor Hem ontzag hebben. Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er." Psalm 33: 6-9.

Let op dat de tekst laat zien dat de gehele Drie-eenheid hier, in dit scheppende werk, aan het werk is. Het woord dat hier met adem vertaald is, is Ruach en dat wordt in Genesis 1: 2 vertaald met "Geest". "Door het woord des Heren" brengt onmiddellijk de grote proloog van het Johannes evangelie in gedachten. Dat op zijn beurt, doet ons denken aan de openingswoorden van Genesis:

“In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Alle dingen zijn door het Woord geworden, en zonder dit is geen ding geworden dat geworden is.” Joh. 1: 1-3.

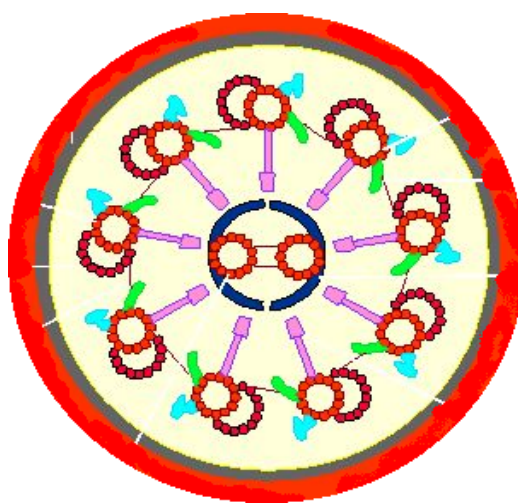
Wie is dat Woord dat alles geschapen heeft? Vers 14 zegt: “En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.” Het Woord is de vleesgeworden Christus, Jezus van Nazareth. Psalm 33 geeft dus aan, dat de hele Godheid samenwerkte in de schepping van het leven.

“Want Hij sprak”. De nadruk op het voornaamwoord “Hij” is aangegeven in het Hebreeuws, en stelt daarmee God boven alle mythologische godheden, die beweren geschapen te hebben. “En het was er” letterlijk “het werd”. Hij sprak eenvoudig en het was er! De oude theologen gebruikten een Latijns woord om Gods manier van scheppen aan te duiden. Scheppen door fiat – het zij zo, of het geschiedde. Denk eens na over wat wij net gelezen hebben! Psalm 33, is in volmaakte harmonie met het verslag van Genesis 1. De Schepper God schiep gehele systemen door het onmiddellijke gebod van Zijn woord. De drie-enige God schiep niet te vereenvoudigende ingewikkelde systemen die eerst ontworpen werden, en door schepping plotseling aanwezig waren en functioneerden. Daarom ben ik zo gefascineerd door de conclusies, dat er ingewikkelde biochemische systemen zijn die niet vereenvoudigd kunnen worden. En nooit functioneren kunnen door een stap voor stap ontwikkeling. Zij moeten ontworpen zijn, zij moesten in zijn geheel aanwezig zijn en dan beginnen te functioneren. Op een andere manier zou het organisme niet kunnen functioneren.

Laten wij terug keren naar Behe. Ik raad u aan om zijn boek, “De Zwarte Doos van Darwin” te lezen. Behe heeft een gave om ingewikkelde zaken op een eenvoudige manier uit

te leggen. Hij geeft een aantal voorbeelden van niet herleidbare complexe systemen. En toont daardoor aan dat er een intelligent ontwerp ten grondslag ligt aan de natuur en levende organismen. Tegelijkertijd wordt daarmee aangegeven hoe onmogelijk het is om aan te nemen dat het leven door een stap voor stap ontwikkeling gekomen is.

Eerste bewijs: **Het trilhaar**

Trilharen zijn microscopisch kleine structuren die op haar lijken. Zij bevinden zich op het oppervlak van sommige cellen. Sommige eencellige dieren bewegen zich voort door één of meer trilharen. Cellen met trilharen bevinden zich aan de binnenkant van onze longen. De trilharen bewegen zich harmonisch met elkaar en verwijderen op die manier vreemde stoffen via het strottenhoofd naar buiten die dan verdwijnen via het spijsverteringskanaal. De mannelijke zaadcel heeft één lange trilhaar die gebruikt wordt om zichzelf te bewegen naar de eicel. Trilharen zijn erg klein, maar dat wil niet zeggen dat zij eenvoudig zijn. Behe beschrijft het trilhaar als volgt, je hoeft niet te proberen om alles te onthouden, het gaat erom u te laten zien hoe ingewikkeld en complex een trilhaar is:

“Het trilhaar bestaat uit een bundel vezels met daarom heen een

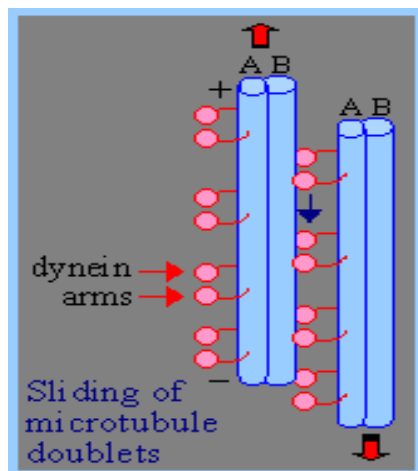
membraan. Het trilhaarmembraan (te beschouwen als een soort plastic omhulsel) is een uitgroeisel van het celmembraan. Het binnenste van het trilhaar is dus verbonden met het binnenste van de cel. Als een trilhaar over dwars wordt doorgesneden, zien wij rond de periferie negen staafachtige vormen. Die noemen wij microbuisjes. Als wij heel goede foto’s nauwkeurig bestuderen, ontdekken wij dat de negen microbuisjes in feite bestaan uit twee met elkaar versmolten ringen. Verder zien wij dat een van de negen ringen is gemaakt van dertien afzonderlijke strengen. De andere ring die aan de eerste vast zit is gemaakt van tien strengen.” Blz. 73

“De nexine armen (eiwitten) vormen de verbindingen en brengen de kracht van de motor van het ene naar het andere microbuisje over”. De Zwarte doos van Darwin. blz. 78.

Stel je voor dat je twee vishengels vast houdt. Ze staan rechtovereen voor je. De twee vishengels stellen twee microbuisjes voor die in het trilhaar zitten. De hengels staan maar 10 cm uit elkaar. De hengels zijn op geregelde korte afstanden met elkaar verbonden door vissnoer tot helemaal in de top. (De verbindinglijnen tussen de twee hengels stellen nexine voor). Als wij nu de ene hengel voorzichtig optillen dan gaan de toppen van de hengels buigen. Til je de rechterhengel omhoog buigt de linker hengel. Op deze wijze bewegen zich de trilharen ook. De armen die omhoog tillen zijn een voorstelling van de kleine eiwit motortjes. Die moleculaire motor heet dyneine. Zonder de motor komt het trilhaar niet in beweging.

Een motor vereist echter energie. De motoren die wij kennen lopen op elektriciteit, op olie of benzine. De “dieselolie” die gebruikt wordt voor de kleine moleculaire dyneine motor heet A T P (adenosme triphoshat). Als de A T P de dyneine activeert dan begint een van de microbuisjes langs de andere te glijden. De

verbindingen tussen de microbuisjes (de nexine) voorkomen dat de beweging ongehinderd doorgaat en zorgen dus dat het trilhaar buigt. Natuurlijk moeten alle negen dubbele microbuisjes met elkaar in harmonie samenwerken en buigen.

“Al deze onderdelen zijn nodig voor het uitvoeren van een functie: de trilhaarbeweging. Net zoals een muizenval pas werkt als alle onderdelen aanwezig zijn, bestaat er simpelweg geen trilhaar beweging als de microbuisjes, verbindingen en motoren afwezig zijn. Daaruit kunnen wij concluderen dat het trilhaar onherleidbaar complex is – dus een niet te vereenvoudigen ingewikkeld systeem is. Een enorme stok in het wiel van de veronderstelde stap voor stap ontwikkeling van Darwinistische evolutie.” De Zwarte Doos van Darwin p. 77.

Denk eraan dit is opgeschreven door een geleerde die op andere gedachten kwam op grond van moleculair bewijs en de evolutie theorie verwierp omdat niet te vereenvoudigen ingewikkelde systemen niet geleidelijk kunnen ontstaan. Hij realiseert zich nu dat deze systemen ontworpen moeten zijn en in werking getreden zijn toen zij volledig waren. Er moet iets of iemand zijn die dat gedaan heeft. Deze gedetailleerde structuur is echter maar een klein deel van de

cel. Dit is wat Behe bedoelt als hij het heeft over “De Zwarte Doos van Darwin”. Toen Darwin leefde was er nog niets bekend over de ingewikkeldheid en de complexe structuur van de cel en het leven. De technologie die noodzakelijk is voor de bestudering van het leven op moleculair niveau was er toen nog niet.

Behe wijst erop dat de feiten met betrekking tot de trilharen van belang zijn voor de geleerden in verschillende vakgebieden zoals, biochemici, biofysici, moleculair biologen, en zelfs voor de medische wetenschap. (p.80) In de laatste paar decennia zijn er tienduizenden artikelen gepubliceerd die op een of andere wijze te maken hadden met trilharen. Maar er waren tot 1996 maar twee artikelen die een poging deden om dit moleculaire systeem te verklaren langs de weg van de evolutie. Wat meer is, deze twee artikelen spraken elkaar tegen!

“De hoeveelheid wetenschappelijk onderzoek dat verricht is en verricht wordt naar trilharen, en het toegenomen inzicht hoe het trilhaar werkt, leidt velen ertoe te veronderstellen dat, hoewel zijzelf niet weten hoe het ontstaan is, iemand het toch moet weten. Maar een onderzoek in de professionele vakliteratuur bewijst dat hij het mis heeft. Niemand weet het.” De Zwarte Doos van Darwin p. 83 – 84.

Om de verbazing nog groter te maken, hebben sommige bacteriën een soort zweepje dat kan rondraaien (een flagel). De flagel werkt als een propeller van een vliegtuig, terwijl een trilhaar werkt als een roeispaan. Structureel zijn flagel net zo complex als trilharen. Daar hebben wij dus opnieuw een onherleidbaar complex systeem. Dat brengt ons op een volgende vraag. Als blinde, willekeurige evolutie in staat is om uiteindelijk een systeem van voortbewegen voort te brengen d.m.v. trilharen, waarom moet er dan ook een systeem gemaakt worden

om zich via een propeller systeem voort te bewegen. Is één niet genoeg?

Tweede bewijs: **Het Oog**

Het oog is een klassiek voorbeeld van een onherleidbaar complex

systeem. Darwin probeerde dat te verklaren. In plaats van uit te leggen hoe opeenvolgende stappen zouden kunnen leiden van een heel eenvoudig oog naar het ingewikkelde oog van een mens, begon hij een discussie over ogen bij verschillende dieren en suggereerde dat door natuurlijke selectie, tot stand gebracht door graduele veranderingen van eencellige lichtgevoelige ogen van een kwal, tot de in een halfronde cirkel gegroepeerde lichtgevoelige cellen van een zeester en dan verder tot de bolvormige lensogen van vogels en mensen.

“In Darwins denken kon de evolutie niet in één of een paar stappen een ingewikkeld orgaan construeren; voor radicale vernieuwingen zoals het oog, zouden vele generaties van organismen nodig zijn om de nuttige veranderingen geleidelijk bijeen te brengen. Hij beseftte dat, indien een complex orgaan zoals het oog plotseling verscheen, dat wil zeggen van de ene op de andere generatie, het weinig anders zou zijn dan een wonder. Maar een geleidelijke ontwikkeling van het menselijke oog leek onmogelijk gezien zijn vele onderling afhankelijke eigenschappen. Om de evolutie theorie geloofwaardig te laten klinken, moest Darwin het publiek ervan overtuigen dat ingewikkelde organen stap voor stap gevormd kunnen worden. Daarin slaagde hij op briljante wijze”. De Zwarte Doos van Darwin p. 20,21.

“Door zo te redeneren overtuigde Darwin een groot deel van zijn lezers ervan dat het evolutionaire pad leidt van een zeer eenvoudige licht-

gevoelige plek naar het verfijnde camera oog van de mens. Maar de vraag blijft: hoe ontstond het gezichtsvermogen? Darwin wist een groot deel van de wereld duidelijk te maken dat het oog zoals wij dat hebben, zich geleidelijk ontwikkelde uit een eenvoudiger structuur, maar hij deed geen enkele poging om de oorsprong te verklaren van het uitgangspunt – de “eenvoudige” lichtgevoelige plek. In tegendeel, Darwin veegde het vraagstuk naar de ultieme oorsprong van het oog volledig van tafel: “Hoe een zenuw gevoelig wordt voor licht is een vraag die ons nauwelijks méér bezighoudt dan die betreffende de oorsprong van het leven zelf.” De Zwarte Doos van Darwin p. 22.

Wat wordt er duidelijk nu wij de zwarte doos, die de biochemie voor ons geopend heeft, kunnen bekijken? Hieronder volgt een vereenvoudigde versie van de details die Behe’s boek ons geeft. (Nog eens, maak u geen zorgen als het allemaal wat ingewikkeld lijkt. Het punt waar het omgaat is dat het te complex, te ingewikkeld is om zo maar toevallig te ontstaan).

Licht valt op de retina en reageert met een retina molecuul dat onmiddellijk van vorm verandert. De veranderde vorm dwingt het eiwit rhodopsine, waarmee dat molecuul nauw verbonden is, om ook van vorm te veranderen. De vormverandering van rhodopsine veroorzaakt dat het aangetrokken wordt door een tweede eiwit, transducine. Als dat gebeurt, wordt er door het transducine een klein molecuul afgezonderd en in de plaats daarvan wordt een tweede molecuul dat een klein beetje anders is aanvaard. Het transducine eiwit bindt vervolgens een derde eiwit phosphodiesterase, dat het vermogen bezit om een derde molecuul “af te snijden”, daardoor wordt het aantal positief geladen sodium ionen minder. De daaropvolgende onge-

lijkheid van positieve en negatieve sodium ionen, zowel binnen als buiten het celmembraam, veroorzaakt een elektrische lading die via de optische zenuw naar de hersenen geleid wordt. Daar zorgen de hersenen dan voor het “zien” van de beelden.

Maar wat er nu precies in de hersenen gebeurt is een wonder van ingewikkeldheid. Maar daar zullen wij het nu niet over hebben.

“Nu de zwarte doos van het gezichtsvermogen geopend is, is het niet langer toereikend als een evolutionaire verklaring van dat vermogen slechts aandacht besteedt aan de anatomische structuren van het gehele oog, zoals Darwin dat deed in de negentiende eeuw en het vandaag de dag ook nog wordt gedaan door verkondigers van de evolutieleer. Elke door Darwin als eenvoudig bestempelde anatomische stap en structuur heeft in werkelijkheid een verbijsterend ingewikkelde biochemische achtergrond, die niet door grote woorden verbloemd kan worden. Darwins kleine sprongen over de tafelbergjes zijn in veel gevallen ontmaskerd als reusachtige sprongen van het ene zorgvuldig vervaardigde werktuig naar het andere – afstanden die doorgaans per helikopter worden afgelegd”. De Zwarte Doos van Darwin p. 26.

Derde Bewijs: De bombardeerkever

Behe geeft ons nog een ander voorbeeld. Door creationisten is het vaak gebruikt als voorbeeld. Ik had er zelfs van gehoord voordat ik het

boek van Behe “Zwarte Doos van Darwin” las.

Het gaat over een zwarte kever die ongeveer 2,5 cm lang is. Het is echter een heel bijzondere kever omdat die een heel ongebruikelijk verdedigingssysteem heeft. Door een kleine opening in haar achterlijf, is de kever in staat om kokend heet zuur naar zijn vijand te spuiten. Hoe is het mogelijk dat de bombardeerkever dit kokende zuur in zijn lichaam bewaart zonder zichzelf te beschadigen? Het antwoord is dat de kever gebruik maakt van chemische processen. Het kokende zuur wordt geproduceerd op het moment dat de kever zich verdedigt. Het proces verloopt als volgt:

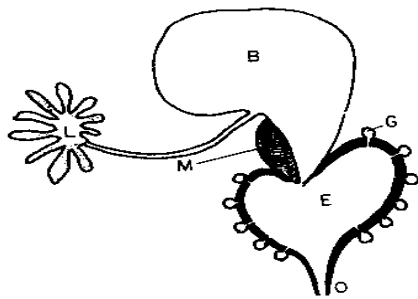
Twee chemicaliën hydrochinon en waterstofperoxide worden geproduceerd door speciale klieren in de buik. Het mengsel wordt bewaard in een verzamelblaasje. De twee chemicaliën zijn in staat om een explosieve reactie teweeg te brengen als zij vermengd worden. Maar dat kan alleen als er een speciaal enzym aan toegevoegd wordt dat werkt als katalysator. Zonder deze katalysator is de reactie tussen waterstofperoxide en hydrochinon te traag om tot stand te brengen wat de kever nodig heeft.

Op het moment dat gevaar dreigt laat de kever het mengsel binnen in de explosiekamer. In het verzamelblaasje wachtte het mengsel op de afroep. Op hetzelfde moment wordt de katalysator toegevoegd aan het mengsel door kleine kliertjes die zich bevinden rondom de explosiekamer.

“In chemisch opzicht wordt het nu interessant. Het waterstofperoxide valt razendsnel uiteen in gewoon water en zuurstof, zoals dat na verloop van tijd gebeurt met een door u gekochte fles waterstofperoxide. De zuurstof reageert met het hydrochinon, wat nog meer water oplevert, plus een zeer prikkelende chemische stof genaamd chinon. Deze reacties brengen een grote hoeveelheid hitte

voort. De temperatuur van de oplossing stijgt tot het kookpunt en een deel verdampt zelfs tot stoom. De stoom en de zuurstof oefenen een grote druk uit op de wanden van de explosiekamer. Omdat de sluitspier samentrekt, moet het kokende mengsel wel een ander uitweg vinden. Daarin wordt voorzien door een buis die uiteindelijk leidt tot een opening in het achterlijf van de kever. Spieren rond deze buis zorgen ervoor dat de stoomstraal gericht wordt op de bron van het gevaar. Het eindresultaat is dat de vijand van de kever zich brandt aan een stromende

oplossing van het giftige chinon.” De Zwarte Doos van Darwin p. 39.

Creationisten zijn niet altijd zorgvuldig omgegaan met hun gebruik van deze illustratie. Richard Dawkins van de universiteit van Oxford drijft de spot met de creationisten in zijn boek “De Blinde Horlogemaker”, een belangrijk boek dat de evolutieleer verdedigt. Hij beweert dat de evolutie van de bombardierkever mogelijk is omdat waterstofperoxide en hydrochinon in het lichaam aanwezig zijn voor andere doeleinden. Wat de bombardierkever doet is ter bescherming van zichzelf gebruik maken van datgene wat voorhanden is.

“Dawkins’ verklaring voor de evolutie van het systeem berust op het feit dat de onderdelen van systeem, ‘toevallig aanwezig’ waren. De evolutie is dus mogelijk. Maar Dawkins verklaart niet hoe het waterstofperoxide en chinon samen, in een zeer hoge concentratie, in een

kamer worden gebracht die door een buis met een sluitspier in contact staat met een tweede kamer, waarin zich de enzymen bevinden die nodig zijn voor de snelle reactie van de chemicaliën.” De Zwarte Doos van Darwin p. 41.

Beweren dat het zelfverdedigingsmechanisme van de bombardierkever ontstaan is omdat de noodzakelijke bestanddelen elders in het lichaam aanwezig waren is hetzelfde als beweren dat een auto zich ontwikkelen kan op de sloop omdat alle noodzakelijke onderdelen aanwezig zijn op de sloop. De feiten zijn echter dat dit kleine kevertje in het bezit is van een ingewikkeld en zeer complex systeem dat niet herleid en vereenvoudigd kan worden. Als er ook maar één onderdeel in dit systeem is dat niet functioneert of aanwezig is dan is het einde verhaal, dan is er geen verdediging.

Vierde bewijs: **Bloedstolling**

Een van de meest ingewikkelde systemen in het lichaam van een dier is het proces van de bloedstolling. Meestal besteden wij weinig aandacht aan een klein wondje of aan een schram want het bloeden houdt al snel op. We beseffen niet wat voor een wonder aan het ontwerp ten grondslag ligt aan de stolling van het bloed. Als wij er eens even bij stil zouden staan dan zouden wij zien dat er bepaalde dingen gebeuren moeten om het systeem te laten werken zonder dat er schade toegebracht wordt aan het lichaam.

1. Er moet een bloedprop ontstaan die er voor zorgt dat het bloeden ophoudt.

2. De bloedprop moet zich vormen op de juiste plaats anders zou de bloedcirculatie ernstig gestoord kunnen worden.

3. De bloedprop moet gevormd worden op het juiste ogenblik.

4. De bloedprop moet sterk genoeg zijn en vastliggen om op zijn plaats te blijven als het systeem onder druk staat.

Behe beschrijft het bloedstollingssysteem als een cascade, een trapsgewijs gebeuren, als een hele serie kleine watervallen, of een serie domino stenen die omvallen. Kortom een serie gebeurtenissen die leiden tot het gewenste resultaat. De complexiteit omvat namen als, fibrinogeen, trombine, accelerine en proaccelerine. Als leken hoeven wij al de namen niet te kennen. Maar als wij ze lezen zal ons dat helpen om de complexiteit van het stollingsproces te begrijpen. Het helpt ons te begrijpen dat het ontworpen werd en toen geschapen. Het kwam er niet vanzelf.

“Indien een dier zich verwondt, hecht een eiwit genaamd de Hageman-factor zich aan het oppervlak van de cellen in de buurt van de wond. Deze gebonden Hageman-factor wordt gespleten door een ander eiwit, HMK, waardoor er een

geactiveerde Hageman-factor ontstaat. Deze geactiveerde Hageman-factor zet onmiddellijk een ander eiwit, prekallikreïne om in zijn actieve vorm, kallikreïne. Kallikreïne helpt HMK om de omzetting van de Hageman-factor in zijn actieve vorm te versnellen. De geactiveerde Hageman-factor en HMK zetten gezamenlijk een ander eiwit, PTA, om in zijn actieve vorm. Dit geactiveerde PTA zorgt er samen met de geactiveerde vorm van een ander eiwit (dat hierna besproken

wordt), convertine, voor dat eiwit genaamd Christmas-factor wordt veranderd in zijn actieve vorm. Ten slotte zet de geactiveerde Christmas-factor samen met de antihemofilie-factor (die zelf door trombine wordt geactiveerd op dezelfde wijze als proaccelerine) de Stuart-factor om in zijn actieve vorm.” De Zwarte Doos van Darwin p. 99.

Als u het bovenstaande begrijpen en volgen kunt dan bent u waarschijnlijk een bloedspecialist! Bovenstaande paragraaf is alleen maar ingevoegd om u te laten zien, hoe complex het bloedstollings-systeem eigenlijk is. Als het bloed gestold is dan begint het genezingsproces. De groei van nieuwe cellen wordt keurig onder controle gehouden. De juiste soort cellen moeten geproduceerd worden, en het juiste aantal. Dan moet er rekening gehouden worden met de plaats waar de wonde was. Het weefsel moet inspelen op de vorm van de omgeving van de wond. Wat zijn volgens Behe de onontkomelijke conclusies? Hij nodigt de lezers uit.

“Stelt u zich een kamer voor waarin een volledig verpletterd lichaam ligt, zo plat als een pannenkoek. In de kamer struinen een stuk of tien politieagenten met vergrootglazen de vloer af op zoek naar aanwijzingen die iets zeggen over de identiteit van de misdadiger. Midden in de kamer, naast het lichaam, staat een grote grijze olifant. De politieagenten vermijden met grote voorzichtigheid de poten van het kolossale dier, maar slaan er verder geen acht op. Langzamerhand beginnen ze enigszins gefrustreerd te raken omdat ze niets vinden, maar vastberaden onderwerpen ze de vloer aan een nog nauwkeuriger onderzoek. De boeken zeggen namelijk dat ze “hun mannetje” moeten grijpen, dus met een olifant wordt geen rekening gehouden. In de kamer met wetenschappers die de ontwikkeling van het leven

proberen te achterhalen, bevindt zich ook een olifant. Hij heeft het etiket “intelligent ontwerp” opgeplakt gekregen. Iemand die zich niet verplicht voelt zijn zoektocht te beperken tot niet-intelligente oorzaken, kan eenvoudig concluderen dat veel biochemische systemen ontworpen werden. Niet door de natuurwetten, het toeval, of de noodzakelijkheid – nee, ze waren gepland. De ontwerper wist hoe de systemen er uiteindelijk uit moesten gaan zien en zorgde vervolgens voor hun totstandkoming. Het leven op aarde is op het meest elementaire niveau en wat betreft zijn meest cruciale bestanddelen, het product van een doelbewuste activiteit.” De Zwarte Doos van Darwin p. 222.

“Het onvermogen van de darwinistische theorie om reenschap te geven aan de moleculaire basis van het leven blijkt niet alleen uit de analyses in dit boek, maar ook uit de totale afwezigheid in de wetenschappelijke vakliteratuur van een gedetailleerd model dat de totstandkoming van complexe biochemische systemen schetst, zoals we in hoofdstuk acht hebben laten zien. De confrontatie met de gigantische complexiteit die de hedendaagse biochemie in de cel heeft blootgelegd, heeft de wetenschappelijke gemeenschap met stomheid geslagen. Niemand op Harvard, niemand van de GGD's, niemand van de National Academy of Sciences, geen enkele Nobelprijswinnaar – helemaal niemand kan een gedetailleerd en darwinistisch, stapsgewijs ontwikkelingsproces voortbrengen dat geleid zou hebben tot de totstandkoming van het trilhaar, het zicht, de bloedstolling of enig ander complex biochemisch systeem. Maar wij bestaan. Ook de planten en dieren bestaan. De complexe systemen bestaan. Alles is op de een of andere manier ontstaan. Maar als dit niet op darwinistische wijze heeft plaatsgevonden, hoe dan wel?

Als iets niet geleidelijk in elkaar is gezet, moet het dus snel of zelfs plotsklaps gebeurd zijn.”

De Zwarte Doos van Darwin p. 215. Hier hebt u het. Behe overtuigt met zijn verhaal over de “intelligente ontwerper”. Hij heeft geen naam, er werd niet naar gezocht en net als de olifant wordt hij over het hoofd gezien. Om fair te zijn tegenover Behe, moeten wij de nadruk leggen op het feit dat hij het geloof in een Schepper God niet promoot. Hij suggereert alleen dat een intelligente ontwerper de complete cel ontwierp, inclusief de DNA codes, en dat deze cel aan het begin van de evolutie weg werd geplaatst, compleet met het vermogen om zich voort te planten. Hoe dan ook, hij heeft een punt met de intelligente ontwerper. Maar de intelligente ontwerper is ook complex. Deze intelligente Ontwerper maakte dat alles wat niet te vereenvoudigen ingewikkeld is.

God de Schepper en Ontwerper

Hoe moeten christelijke geleerden hierover denken, als zij conclusies trekken uit de ontdekkingen van de biochemie? Ik kan niet voor een ander praten maar ik kan u zeggen dat ik opgewonden ben over de informatie in het boek van Behe. Als creationist geloof ik dat het leven nog maar kort op deze aarde is. Ik zet Behe's a-priori geloof van de miljoenen jaren voor de ontwikkeling van het leven opzij. Maar zijn briljante betoog voor een intelligente ontwerper op het niveau van het moleculaire leven deed mij goed. Ik zie achter dit alles de grote IK BEN. “In den beginne schiep God de hemel en de aarde”. Genesis 1: 1. “Want Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er”. Psalm 33: 9. Niet te vereenvoudigen ingewikkelde systemen kunnen niet ontstaan zijn door evolutie of door toeval. Een Meester Ontwerper sprak en het was er.

Kunnen wij de informatie uit de Bijbel in overeenstemming brengen met deze wetenschappelijke informatie? Wij hoeven ze niet in overeenstemming te brengen, ze zijn in overeenstemming. Het moge een verrassing lijken maar de Bijbel legt al 2500 jaar getuigenis af van deze feiten. Een briljant christelijk denker als Paulus schreef dat u en ik al de noodzakelijke bewijzen hebben om te weten dat er een Intelligente Ontwerper is die wij de Schepper noemen:

“Daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat wij geen verontschuldiging hebben.” Romeinen 1: 19-20.

Het overweldigende bewijs dat Hij bestaat verwerpen, het bewijs, van het niveau van het moleculaire leven tot en met de melkwegstelsels, verwerpen, is het verwerpen van de Schepper. “Hij die tot God komt moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is van hen die Hem ernstig zoeken”. Hebreëen 11: 6. Ik ben zonder “verontschuldiging” (Rom. 1: 20) als ik de Schepper verwerp nadat ik de bewijsvoering van Behe en zijn collega’s gezien heb, als zij het hebben over de moleculaire complexiteit.

Ik geloof dat “De Zwarte Doos van Darwin”, onbedoeld misschien, het christelijk geloof bevestigt, ondersteunt en rechtvaardigt. Het bevestigt de schepping door een goddelijke Schepper. Ik kan met vertrouwen zeggen: “Jeugdige christen, geef je geloof niet op. De rede eist het niet. Oudere gelovige, verwerp uw Bijbel niet. Twijfelaar overweeg opnieuw de bewijzen. De kern van deze wetenschappelijke bewijsvoering voor een intelligent ontwerp ligt daarin dat de aanname voor het geloof in een Schepping massieve ondersteuning heeft in de feiten om ons heen.

Als God de oneindige ingewikkeldheid van de moleculaire systemen in uw eigen lichaam ontwerpen en maken kon, is Hij dan ook niet in staat om de oneindig kleine details van uw leven in banen te leiden? Misschien denkt u wel dat de complexiteit van uw leven niet herleid kan worden. Zo complex, zo chaotisch dat u geen ontwerp meer ziet, geen meester plan, in al de pijn, het verdriet, de eenzaamheid, zodat alle zekerheid weg is. Misschien ziet u uw leven uit elkaar vallen. Als er maar Iemand zou zijn, ergens, Die toch alles onder controle heeft. Iemand Die door het spreken van een enkel woord weer orde zou kunnen scheppen in de chaos van het heden. Iemand Die door het spreken van een woord uw hart weer kon helen en al de scherven weer bij

elkaar brengen. Tot de verlamde zei Jezus: “Zoon uw zonden zijn u vergeven”. Marcus 2: 5. Tot een gebroken vrouw die al zo lang ziek was en geen hoop meer had sprak Jezus een woord “Dochter uw geloof heeft u behouden”. Marcus 5: 34. Door het spreken van een woord, omvatte Hij een man, en heelde Hij de vrouw. Hij schiep hen opnieuw door Zijn woord. “Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er.” (Psalm 33: 9)

Denk aan het Latijnse “fiat” schepping “Het zij zo” schepping. Schepping door de kracht van het woord. Zij hadden nog een ander woord voor schepping: “Ex nihilo” (uit niets). Omdat dat het is, wat de Schepper deed in het begin. Uit het niets maakte Hij iets schitterends. En het grote nieuws is, dat Hij dat nog steeds kan! Dank zij het kruis van Golgotha, kan Dezelfde Schepper met dezelfde scheppende macht opnieuw spreken in die gebroken chaos op dit moment. Uit het niets kan Hij iets moois maken uit uw leven, juist nu, vandaag.

Maarten Luther zei eens: “God schiep de wereld uit het niets. Zolang u nog iets bent, kan God niets uit u maken.” Built to Last, Dwight Nelson p.37-54.

Ik denk dat het tijd is om ons niets zijn te belijden, en God te vragen om iets moois uit ons te maken. Als wij Hem ons niets brengen, maakt Hij er iets moois van.

24 Jezus de Vriend van Jong en Oud

PRINCIPES VOOR EEN OPTIMALE GEZONDHEID.

1. **Wat we in ons lichaam stoppen**
2. **Wat we met ons lichaam doen – Simpelweg: levensstijl**

“We hebben elk onze tijd om te sterven, die staat vast en er is helemaal niets wat we daar aan kunnen doen,” zei een patiënt die ik onderzocht en verdacht van een hartkwaal. Hij was er niet best aan toe. Later nog eens terugdenkend aan deze stelling, realiseerde ik me dat deze man helemaal niets wist over de relatie tussen levensstijl en gezondheid. En dit terwijl een overweldigende hoeveelheid wetenschappelijk onderzoek duidelijk aantoonde dat onze dagelijkse keuzes wel degelijk invloed hebben op onze kans op een lang en gezond leven.

Even een extreem voorbeeld. Er vanuit gaand dat bovenstaande stelling juist is, pleegt iemand zelfmoord. Dan sterft hij eerder dan God voor hem gepland had.

De meesten van ons maken dagelijks keuzes die een negatief effect hebben op onze levensduur en gezondheid. Niet dat we daarmee in één keer suïcide plegen, maar door ons lichaam vol te stoppen met schadelijke dingen, kunnen we daarmee ons leven verkorten of de kwaliteit van het leven verminderen. Gezondheid hangt sterk af van de levensstijl. De opvatting heerst dat onze kwaliteit van leven en onze levensduur vastliggen in de genen, het erfelijke materiaal. Maar voor de meerderheid van ons (uitzonderingen daargelaten) geldt dat gezondheid afhangt van twee factoren nl.:

Het goede nieuws is dat hoewel we ons erfelijk materiaal niet kunnen veranderen, we wel wat kunnen doen aan onze levensstijl. Hiermee voorkomen we de ziekten waar we een erfelijke aanleg voor hebben. Dr. Lamont Murdoch van LomaLinda universiteit zei het zo: “Foute genen laden het pistool, maar de levensstijl haalt de trekker over.”

Wie een auto heeft, controleert regelmatig de olie en laat hem op vaste tijden een beurt geven. Dit met het doel om zo lang mogelijk plezier te hebben van de auto. Ik heb nog nooit iemand horen zeggen: “Het maakt niet uit welk soort brandstof ik erin doe, als de tijd gekomen is voor mijn auto dan kan ik daar niets aan doen.”

We ontdekken dat “goed onderhoud” ook het lichaam ten goede komt, als we kijken naar aantallen eigenlijke doodsoorzaken. Dit is de factor die ervoor zorgde dat een persoon een ziekte kreeg waaraan hij ook gestorven is. Bijvoorbeeld longkanker veroorzaakt door roken, of schotwonden veroorzaakt door een vuurwapen. De onderzoekers McGinnis en Foege maakten daaruit een grafiek voor de Amerikaanse bevolking (ook een westerse samenleving net als de onze) van het jaar 1990. (fig.1) De factoren met een * aangegeven hebben direct met levensstijl te maken.

Alles bij elkaar opgeteld betekent dit dat er 1,25 miljoen, dat is meer dan de helft, vroegtijdige sterfgevallen zijn waar wat aan gedaan kan worden.

Als schadelijke gewoonten vervangen zouden worden door heilzame gewoonten, zou dit een dramatische daling in het aantal vroegtijdige sterfgevallen geven.

En niet alleen dat, ook de kwaliteit van leven zou verbeteren omdat ziekten minder vaak voor zouden komen.

Als afsluiting van dit eerste deel nog de bevindingen van C. Everett Koop, voormalig chirurg in de VS. Zijn conclusies uit een zeer gedegen wetenschappelijke literatuurstudie zijn:

1. Voeding is van vitaal belang voor de gezondheid.
2. 5 van de 10 hoofdoorzaken van ziekte en dood hebben te maken met dieet (nl. coronaire hartziekten, kanker, beroerte, suikerziekte, aderverkalking).
3. 3 andere oorzaken hebben te maken met excessief alcohol gebruik (nl. levercirrose, ongelukken, suïcide).
4. Deze 8 aandoeningen zijn verantwoordelijk voor bijna 1,5 miljoen van de 2,1 miljoen sterfgevallen in de VS 1987.
5. Excessieve en onregelmatige eetgewoonten dragen ook bij aan problemen als: hoge bloeddruk, overgewicht, gebitsaandoeningen, botontkalking en ziekten van maag en darmen.

6. Het is duidelijk dat voeding bijdraagt in de ontwikkeling van ziekten en dus dat aanpassingen in de voeding bijdragen tot voorkoming en genezing daarvan.

Levensstijl en levensverwachting...
Wat houden die gezonde gewoonten eigenlijk in?

Twee Amerikaanse onderzoekers, Belloc en Breslow volgden gedurende 9 jaar 7000 personen en vonden de 7 meest levensverlengende factoren. Dit zijn:

1. slaap 7-8 uur per etmaal
2. eet niet tussen de maaltijden
3. ontbijt regelmatig
4. blijf op een gezond gewicht
5. beweeg regelmatig
6. gebruik weinig of nog beter geen alcohol
7. rook niet

Bij de groep die zich aan alle 7 gezondheidsprincipes hield, was de sterfte na 9 jaar in totaal 5,5% bij de mannen en 5,3% bij de vrouwen. Bij de groep echter die zich aan 0-3 van de principes hield, was de sterfte na 9 jaar 12,3% bij de vrouwen en maar liefst 20% bij de mannen.

Als je dit vanuit een andere hoek bekijkt, zou je kunnen zeggen dat iemand van 50 jaar die gezond leeft een "relatieve" leeftijd heeft van misschien maar 35 jaar. Daar tegenover staat iemand van 50 jaar die geen rekening houdt met een

gezonde levensstijl met een relatieve leeftijd van misschien wel 72 jaar. Uit de statistieken van voorgenemd onderzoek is de volgende tabel gemaakt. (fig.2)

Hieruit kunt u aflezen wat uw relatieve leeftijd is. Bent u 40 jaar en houdt u zich aan alle 7 gezonde gewoonten, dan is uw relatieve leeftijd slechts $40 - 12,9 = 27,1$ jaar. Gaat u hiermee door, dan is uw relatieve leeftijd op uw 50ste jaar $50 - 14,7 = 35,3$. U ziet dat in 10 jaar tijd uw gezondheid slechts 8 jaar ouder geworden is!

U begrijpt natuurlijk dat het zo exact allemaal niet werkt, maar het principe van en de motivatie voor een gezonde levensstijl wordt hiermee wel duidelijk.

In dezelfde studie kwam ook naar voren dat niet alleen de levensverwachting, maar ook de kwaliteit van leven toeneemt met het naleven van deze gezondheidsprincipes. De studie toonde aan dat de groep die de meeste goede gewoonten had, de helft minder risico had op een handicap op latere leeftijd dan de groep met de meeste slechte gewoonten.

Maar hoe werkt dat dan, die gezonde gewoonten? Laten we er enkele uitlichten.

ONTBIJT REGELMATIG

De ontbijt gewoonte heeft bijna de meest verbazingwekkende resultaten. In de studie van Belloc en Breslow heeft het regelmatig eten van een ontbijt net zoveel positief

effect op de levensverwachting dan niet roken en regelmatig bewegen in de groep van 60 tot 94 jaar.

Een ander effect van ontbijten is het verlies van kilo's bij mensen met overgewicht. Een studie van Dr. Charles Cupp toonde aan dat mensen die hetzelfde aantal calorieën per dag bleven eten maar dit vóór 3 uur 's middags al binnen hadden, gewicht verloren.

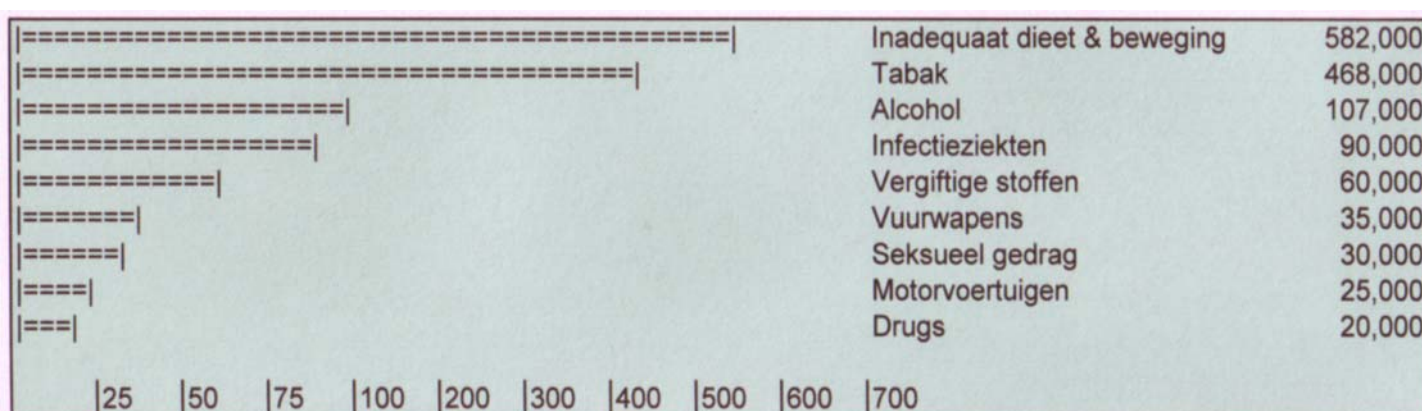
Een verklaring hiervoor is dat een ontbijt over het algemeen uit andere voedingsmiddelen bestaat (meer granen en fruit) dan een avondmaaltijd, die meer eiwitten en vet bevat. Dierstudies tonen aan dat een aantal calorieën in de vorm van vetrijk voedsel meer gewichtstoename geeft dan hetzelfde aantal in de vorm van vetarm voedsel.

Verder heeft het gebruik van een ontbijt een positieve invloed op mentale prestaties zoals:

- meer efficiënt probleemoplossend vermogen
- beter geheugen
- vloeiender spraak
- langduriger concentratie
- betere attitude
- betere schoolresultaten

BEWEGING

Regelmatige beweging heeft een positief effect op de levensverwachting. Maar zelfs als u niet getraind bent, is het toch de moeite waard om te beginnen met bewegen. In de studie van Belloc en Breslow was het aantal sterfgevallen nog 2 keer zo veel per 10.000 man-jaren in de groep (20-82 jr.) die nooit heeft

gesport, dan in de groep die eerst niets deed en later regelmatig is gaan bewegen.

CONCLUSIE

Het is dus mogelijk om met goed "onderhoud" van het lichaam de kans op een langer en kwalitatief beter leven groter te maken. Door de 7 voorgenoemde gezondheidsprincipes in acht te nemen, moet het mogelijk zijn om 30 jaar van relatief

goede lichamelijke gezondheid te winnen.

Als deze principes een medicijn zouden zijn, zou het geclassificeerd worden als een "wondermiddel". De ontwerper en producent van dit middel zou zonder twijfel grote eer genieten.

Laten we daarom de eer geven aan de ontwerper van deze gezondheidsprincipes. Degene Die millennia geleden al de volgende belofte deed:

"Is het dat gij met ernst naar de stem van de Here uw God horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al zijn inzettingen;

zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de Heere uw heelmeester."

(Exodus 15: 26)

Samenvatting hoofdstuk 1 van Proof Positive, van Neil Nedley M.D.

Leeftijd	Gewoonten	Gewoonten	Gewoonten	Gewoonten	Gewoonten	Gewoonten
	0-2	3	4	5	6	7
20	+14,3	+7,4	+0,5	-1,1	-4,2	-9,4
30	+16,9	+9,1	+3,0	-0,6	-4,7	-11,1
40	+19,4	+10,7	+5,4	-0,1	-5,2	-12,9
50	+22,0	+12,4	+7,9	+0,3	-5,7	-14,7
60	+24,5	+14,0	10,4	+0,8	-6,2	-16,4
70	+27,1	+15,7	+12,8	+1,3	-6,8	-18,2

Jezus de Vriend van Jong en Oud 27

Toen in de Middeleeuwen door de Kerkhervorming onder Luther, Calvijn en vele anderen de kerkelijke kaart een totaal ander aanzien kreeg, kwam de vraag naar boven: “Wat is de kerk en waar is de kerk? Die vraag werd echt relevant toen de vervolgingen begonnen en de eerste mensen op de brandstapel kwamen om hun geloof. De Katholieke kerk had al eeuwenlang verkondigd dat er buiten haar muren en buiten haar grenzen geen zaligheid is. Dat is trouwens nog steeds zo. Het onveranderde standpunt van de Katholieke kerk is dat er buiten haar grenzen geen zaligheid is. Alle andere kerken zijn geen kerk. Er is dus door het starre standpunt van het pausdom geen dialoog mogelijk en de enige oecumene die voor de paus relevant is, is een beweging in de richting van Rome.

Er is dus eigenlijk geen ander onderwerp dat belangrijker is in ons huidig oecumenisch tijdperk dan de vraag “wat is de kerk” en “waar is de kerk.”

Het standpunt van Luther

“De kerk is onzichtbaar. In deze ene zin hebben wij het karakter van het Lutherse begrip van de kerk. Het is tegelijk de bron van de kerkrechtelijke ontwikkeling van de Lutherse kerk.

De kerk in godsdienstige zin, de kerk als het volk van God op aarde is voorwerp van geloof, en wat men

geloof dat ziet men niet. Dat kan met het oog van een natuurlijk mens niet gezien worden...

De kerk van Christus is zichtbaar voor de gelovige. Hij ziet haar door de levenstekenen, in het bijzonder door de verkondiging van het woord Gods. Tot de levenstekenen behoren ook de sacramenten. De

gelovige ziet, omvat de gemeenschap der gelovigen, die hem draagt en voedt. Hij ondervindt de macht, welke uit het leven van het volk Gods, uit het levende woord vloeit en in zijn ziel stroomt. Dit woord is voor hem het woord Gods”.

Zo vat Rudolph Sohm het Lutherse standpunt samen.

Wat maakt de kerk onzichtbaar? De kerk is toch zichtbaar? Jezus zegt dat het een stad is op de berg gebouwd. Dat is toch zichtbaar. De gelovigen wordt bevolen om het licht op de kandelaar te plaatsen, zodat het voor allen zichtbaar is. Wat is het element dat de kerk onzichtbaar maakt? Het geloof!!! Het geloof is onzichtbaar. Het gaat hier niet om het geloof van de belijdenis.

Het gaat bij “het geloof” niet om een serie geloofsartikelen die, als ze aangenomen worden, daarmee ook het geloof aangenomen wordt. Het is het geloof waar de apostel over spreekt in de Hebreeën brief, hoofdstuk 11: 1-6.

“Het geloof is de vaste grond van de dingen, die men hoopt, en het bewijs van de dingen, die men niet ziet. Want door dit geloof is aan de ouden een getuigenis gegeven”.

“Door het geloof verstaan wij”, zegt de apostel. Men verstaat dingen die zonder geloof niet verstaan kunnen worden. Door het geloof is men gehoorzaam, want door het geloof heeft Abel een beter offer gebracht dan Kaïn. En God gaf daaraan getuigenis. Paulus zegt dat “de Geest

getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn”.

Romeinen 8: 16.

Er zijn dus een aantal elementen in het geloof die belangrijk zijn.

“Het geloof is een vaste grond” S.V. De N.V. zegt “is de zekerheid van de dingen die men hoopt”. Er is dus geloofszekerheid. Het volgende element is: God geeft getuigenis dat wij geloven en zijn kinderen zijn. Wij roepen Hem aan als onze Vader Die voor ons zorgt.

Het geloof doet ons verstaan, en laat ons Gods Woord begrijpen. Jezus legt daar echt de nadruk op: “Bij een ieder die het woord van het koninkrijk hoort en het niet verstaat, komt de boze en rooft wat in zijn hart gezaaid is.” Mattheüs 13: 19. Tegen Nicodemus zegt Jezus: “Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het koninkrijk Gods niet zien.” Johannes 3: 3.

Dan is er gehoorzaamheid. Door het geloof was Abels offer beter dan dat van Kaïn. En God gaf getuigenis aan de gehoorzaamheid. Dat was ook zo bij Abraham. “Omdat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.” Genesis 26: 5.

E. G. White zei het als volgt: Het is een toestemmen, het verstaan van Gods woorden, dat het hart bindt in een gewillige toewijding en dienst aan God, die het te verstaan gaf, die het hart bewoog, die het eerst de geest ertoe bracht om Christus te aanschouwen op het kruis van Golgotha. Geloof is het overgeven van de intellectuele vermogens, de overgave van verstand en wil aan God. Het geloof maakt Christus tot de enige deur om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

Dit geloof dat ons met Christus verbindt is het essentiële element dat de kerk tot kerk maakt. Wij zien dat bij Elia. Eila meende dat hij alleen overgebleven was. Maar God zei

tegen hem: “Ik heb nog 7000 zielen die hun knieën voor Baäl niet gebogen hebben”. Elia zag de kerk niet meer. Maar God zei: “Ik zie ze wel.”

Is dat niet wat Paulus zegt: het vaste fundament Gods staat, God kent de zijnen en een ieder die de naam des Heren aanroept sta af van ongerechtigheid. 2 Timotheüs 2: 19.

Dit is wat in de Korinthe brieven het lichaam van Christus genoemd wordt.

Dan is er nog dat andere kerkbegrip. De zichtbare kerk. De kerk zoals de wereld die ziet:

“Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen slapen kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? Hij zeide tot hen: dat heeft een vijandig mens gedaan. De slaven zeiden tot hem: wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.

Toen liet Hij de scharen gaan en ging naar huis. En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zeide: die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de

boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft die hore”! Mattheüs 13: 24-30; 36-43.

Hier hebben wij een heel ander beeld van de kerk. Jezus zegt: “Het koninkrijk Gods”, d.w.z. de kerk, “komt overeen met iemand die goed zaad gezaaid had in zijn akker”. Dan komt de boze, “de duivel” S.V., die er onkruid tussen zaait. In de kerk worden dus “de kinderen van het koninkrijk en de kinderen van de boze” samengebracht. In de oogst, dat is de voleinding der wereld, vindt een onderzoek plaats. De kinderen van de boze worden gescheiden van de kinderen van het koninkrijk.

Luther legt deze gelijkenis uit en maakt duidelijk dat dit de zichtbare kerk is, maar wil niet dat dit “de kerk genoemd wordt”. De Lutherse belijdenis geschriften zeggen daarover:

“Want het echte rijk van Christus, dat het huis van Christus is, zijn en blijven diegenen die door de Geest Gods verlicht zijn, gesterkt zijn en geregeerd worden. Hoewel voor de wereld niet openbaar, maar onder het kruis verborgen...

De akker is de wereld niet de kerk. Daarom geeft Christus de gelijkenis van het visnet waar goeden en bozen in het net gevangen worden. Zo is de kerk verborgen onder een groot aantal goddelozen. En Jezus wil dat de vromen zich niet ergeren zullen.” Over de kerk in de apologie op de belijdenis van Augsburg. Art. 7.

Calvijn was dezelfde mening toegedaan:

“Want wij hebben gezegd, dat de Heilige Schrift in tweeërlei opzicht van de kerk spreekt. Soms wanneer zij de kerk noemt, bedoelt zij die kerk, die inderdaad voor Gods aanschijn kerk is, in welke geen anderen opgenomen worden, dan die door de genade der aanneming kinderen Gods, en door de heiligmaking des Geestes waarachtige leden van Christus zijn. En dan bevat zij niet alleen de heiligen, die op aarde wonen, maar al de uitverkorenen, die ervan het begin der wereld geweest zijn. Dikwijls echter duidt de Schrift met de naam kerk aan; de ganse menigte der mensen, die over de aarde verspreid is, en die belijdt, dat zij één God en Christus dient.

...In deze kerk echter zijn zeer veel huichelaars gemengd, die niets van Christus hebben, dan de naam en de uiterlijke schijn... Evenals het dus nodig is, dat wij in een onzichtbare, alleen voor Gods ogen waarneembare kerk geloven, zo wordt ons geboden deze, die ten aanzien van de mensen kerk genoemd wordt, hoog te achten en gemeenschap met haar te oefenen”. De Institutie B IV hoofdstuk I, 7.

Als dit de kerk is, wat dan met de oecumene. Een andere nog belangrijker vraag is. Ben ik lid van de kerk, van het lichaam van Christus? Ben ik door het geloof met Christus verbonden? Hoor ik bij de onzichtbare kerk?

De Bijbel zegt: onderzoek uzelf of gij in het geloof zijt. 2 Korintiërs 13: 5

Een andere kwestie is die van de misleider. Is men bezig om mijn verstaan van de Schrift zo om te buigen dat ik al het licht dat ik bezat kwijt aan het raken ben? Dat is een van de kentekenen van de laatste tijd volgens Mattheüs 24. Het verstaan weg, betekent, het geloof weg.

Wim Wiggers.

EEN NACHT UIT DUIZENDEN

Stel je nu eens voor, dat je in Bethlehem woonde in die nacht, dat Jezus werd geboren. Wat zou je dan gezien en gehoord hebben?

Denk je nu eens echt even in, dat je er bent, samen met je broertje. Het is een warme nacht en daarom staan de bedden buiten op het platte dak van het huis. De anderen slapen al, maar jij bent wakker. Je kijkt naar de hemel en probeert, of je de sterren kunt tellen. “Ik heb nog nooit zoveel mensen bij ons in de stad gezien,” zeg je. “Hoe lang blijven ze hier?” vraagt je broertje.

“Totdat ze allemaal zijn ingeschreven, denk ik,” zeg je. Dan is het even stil. “Ik heb eens nagedacht,” zeg je.

“Waarover?”

“Over wat vader ons pas verteld heeft. Je weet wel, over de komst van de Messias. Hij zegt, dat het bijna zover is en dat de oude profetieën gauw in vervulling moeten gaan.”

“Hij wordt in Bethlehem geboren hè?”

“Ja, Hij moet hiér geboren worden. Dat zegt de profeet Micha. Maar wanneer?” Weer is het even stil. Dan klinkt er een schreeuw.

“Kijk daar eens! Daar in de lucht!”

“Wat is er? Waar?”

“Dat licht! Dat prachtige licht. Wat is dat?”

“Het lijkt wel een ster. Hij staat precies boven de herberg. Nee, toch niet. Boven de stal achter de herberg. Wat is er aan de hand? Laten we eens gaan kijken. Zachtjes hoor. Niemand wakker maken!”

Stilletjes sluipen jullie samen naar beneden en lopen de weg op naar de

herberg. Op eens blijven jullie staan, want het lijkt of het licht nu buiten de stad is.

Jullie rennen langs de poortwachters door het veld naar de plek, waar de herders 's nachts de wacht houden bij hun schapen.

Jullie zien, dat de herders met open monden staan te luisteren naar een stralend wezen dat tegen hen praat.

“Zou dat de Messias zijn?” denk je. Nee, vast niet. Het moet een engel zijn. Je hoort hem zeggen: “Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David.”

“Hoorde je dat?” vraag je. “Hij zegt dat de Messias hier is, en dat Hij net geboren is!”

“Sst! Luister. De engel zegt weer wat.”

“En dit zij u het teken,” zegt de engel.

“Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe.”

Opeens zie je iets geweldigs. Recht voor je verschijnen een heleboel stralende engelen, het zijn er duizenden en nog eens duizenden en ze zingen samen: “Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens.”

De hele hemel straalt van het licht. Het is net zo helder als overdag. Je kunt zelfs rondom de bergen zien. Ook zie je de verschrikte herders, de bange schapen, en de huizen van Bethlehem. En de engelen natuurlijk. En al die engelen zingen uit volle borst, alsof ze eeuwen en nog eens eeuwen hebben moeten wachten om dit lied te zingen. “Ere zij God! Ere zij God! Ere zij God in den hoge!” Het lijkt wel of deze machtige muziek over de hele aarde

schalt, tot aan de sterren: “Ere zij God in den hoge!”

En dan, wat zachter: “Vrede op aarde bij mensen des welbehagens.” Vol verwachting zingen ze deze laatste woorden van hun prachtige lied! Alsof ze ernaar uit zien, dat alle mensen hun Redder met open armen zullen ontvangen om Hem Heer over hun leven te maken.

Net zo plotseling als de engelen gekomen zijn, verdwijnen ze ook weer. Nu valt er weer een diepe duisternis over de velden en de heuvels. Je kijkt naar de herders om te zien, wat ze zullen doen. Je hoort hen zeggen: “Laten wij dan naar Bethlehem gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekend gemaakt.”

“Laten we meteen gaan!” roepen ze allemaal en ze rennen naar de stadspoort en in hun haast struikelen ze over rotsen en boomstronken. Maar ze krabbelen weer overeind en rennen verder omdat ze iedereen het grote nieuws willen vertellen, dat ze net gehoord hebben. Je rent achter hen aan om te zien waar ze heen gaan.

Ze komen een slaperige man tegen, vlak bij de herberg. “Is hier ergens een baby geboren vannacht?” vraagt één van de herders. “Ja, daarachter in de stal.” Ze rennen verder. Het is nog donker, hoewel het al bijna morgen wordt. Door een spleet in de deur komt een streepje licht.

En wat is dat? Het gehuil van een baby! Hier moet het zijn. Ze duwen de deur open en kijken naar binnen. Jij staat vlak achter hen en kijkt ook mee. Daar helemaal achteraan staat een man. Naast hem, in het stro, ligt een jonge vrouw. Naast haar in de kribbe ligt een baby, in doeken gewikkeld. Dit is vast en zeker de baby waar de engel over gesproken heeft. En als dat zo is, dan moet dit de

beloofde Redder, Christus de Heer zijn!

Eerbiedig komen de herders de stal binnen. Jozef en Maria kijken verbaasd op en vragen zich af, wat die vreemde, ruwe kerels hier in het holst van de nacht komen doen. Willen ze hen soms weggagen?

Nee, helemaal niet! Ze zijn gekomen om het kindje te zien. Eén van de herders begint het uit te leggen. Ze waren in het veld, zegt hij en hielden de wacht bij hun schapen, toen ze opeens een engel zagen, die hen vertelde, dat de Messias die nacht geboren zou worden en dat ze Hem ergens in een kribbe zouden kunnen vinden.

Maria's ogen stralen. Nu begrijpt ze het. Ze is heel blij. Want nu weet ze zeker, dat God haar niet vergeten heeft. Hij weet, waar het kindje is, ook al ligt het in een kribbe. De herders vertellen maar door, terwijl nu eens de één, dan weer de ander onderbreekt om het verhaal aan te vullen. En al die tijd kijken ze naar het mooie kindje in het hooi. Omdat het meer en meer tot hen doordringt, dat dit echt de lang

verwachte Messias is, de Zoon van de levende God, knielen ze naast de kribbe neer om Hem te aanbidden. Zij zijn de eersten in de hele wereld die dat doen.

Tenslotte nemen ze afscheid van Jozef en Maria en gaan ze weer weg. De zon klimt net boven de bergen uit. Er is een nieuwe dag aangebroken voor Bethlehem en de wereld.

De mensen worden wakker en gaan ontbijten. Sommigen zijn bezig hun dieren te verzorgen. Verbaasd kijken ze naar de herders, want met stralende gezichten lopen die mannen in hun eenvoudige kleren door de drukke straten van het stadje. "God lovende en prijzende." Ze houden de mensen op straat aan en vertellen hen van de wonderlijke dingen, die ze die nacht gezien en gehoord hebben.

"Wil je zeggen dat je engelen gezien hebt?" vraagt iemand. "Engelen hier in Bethlehem?"

"Ja, nou en of, een heleboel engelen, die God eerden en zongen."

"Dat bestaat niet!"

"Het is echt waar! Ze vertelden, dat de Messias was geboren."

"De Messias geboren? Vannacht? Hier in Bethlehem? Onmogelijk. Dat kan niet."

"Maar we hebben Hem gezien. Echt! Daar in de stal achter de herberg."

"En allen, die er van hoorden, verbaasden zich over hetgeen tot hen gesproken was over dit kind."

Sommigen geloofden hen, anderen niet. Sommigen gingen naar de stal om het kindje Jezus te zien. Anderen kon het niets schelen. De grootste gebeurtenis uit de geschiedenis liet hen volkomen koud. Ze hadden het veel te druk met hun dagelijks werk – afwassen, het huis schoon maken, de dieren verzorgen, geld verdienen – terwijl Degene, naar wie iedereen zo verlangd had, bij hen in de stad was. Wij moeten oppassen, dat we niet zo druk bezig zijn, dat we er niet meer aan denken, dat Jezus vlak bij is!

Sommigen van de mensen, die die dag naar de stal gingen, zagen een doodgewone baby, maar anderen zagen God. Zo is het daarna altijd geweest. Zo is het nog steeds. Als jij nu naar Hem kijkt, wie zie jij dan?

De gehele bijbelse geschiedenis naverteld in tien magnifieke en prachtig geïllustreerde delen.

Geschreven door
Arthur. S. Maxwell.

te bestellen, of voor informatie
kunt u contact opnemen met

**Hendré van der Molen -
Kervelseweg 36 - 7255 KV
Hengelo (gld)**

**tel: 0575461092 - of mobiel -
0628467318**

of ga naar
www.demooistekinderbijbel.nl

Jezus de Vriend van Jong en Oud 31

Boeken van de Ellen G.White Stichting

Patriarchen en Profeten, leergebonden	• 14,75
Profeten en Koningen, leergebonden	• 14,75
De Wens der Eeuwen, leergebonden	• 14,75
De Wens der Eeuwen, pocket	• 2,25
Van Jeruzalem tot Rome, leergebonden	• 14,75
De Grote Strijd, leergebonden	• 14,75
De Grote Strijd (Het Grote Conflict), pocket	• 1,35
Lessen uit het leven van alledag	• 7,95
De Nieuwe Wereldorde..?(bij 10 of meer, •0,35 p/st)	• 0,45
De Weg tot Gezondheid (pocket)	• 5,65
De Weg tot Gezondheid (leergebonden)	• 7,95
Geluk en gezondheid	• 3,40
Schreden naar Christus- pocket- nieuw	• 0,60
Schreden naar Christus- harde kaft- nieuw	• 1,90
Het lijden van Christus (bij 10 of meer, •0,35 p/st)	• 0,45
Brieven aan jonge mensen	• 3,40

De Ellen G.White Stichting.

Postbus 30

2957 ZG

Nieuw - Lekkerland

tel: 0184 - 681616

Giro 1022 566

ABN 53 34 16 000

Enschede

E-mail

e.g.white.stichting@planet.nl

Boeken van de Stichting de Bazuin te Sion

De Zondagswet, J.Marcussen	• 0,45
De zondag komt, G. Edward Reid	• 6,60
De geschiedenis van de sabbat, J.N.Andrews	• 7,95
Daniël en de Openbaring, A.de Ligne	• 9,10
De twee Babylons, A.Hislop	• 7,95
Het pad naar de troon van God, S.Peck	• 6,25
Christus onze Hoge priester, A.T.Jones	• 3,40
Het geloof leeft, A.T.Jones, E.J.Waggoner	• 4,30
Christus en de Wet, E.J.Waggoner	• 3,40
Christus en Zijn Gerechtigheid, E.J.Waggoner	• 2,25
Ongelooflijke antwoorden op gebed, R.J.Morneau	• 3,25
Meer ongelooflijke antwoorden op gebed, R.J.Morneau	• 2,75
Een reis in het bovennatuurlijke, R.J.Morneau	• 3,20
De man die niet gedood kon worden, S.Maxwell	• 5,50
Een nieuwe start, V.W.Foster	• 5,90
Een sabbatreis van genesis naar openbaring, Wijngaarde	• 3,00
Trouwen of samenwonen	• 0,90
De strijd achter de schermen	• 0,10
Het laatste geschenk van een moeder	• 3,00
Het kleine mysterie en de schepping, Dennis Crews	• 4,50
Van Rock en Roll tot Rots der eeuwen, Brian S.Neuman	• 3,00

Stichting De Bazuin te Sion

Postbus 30
2957 ZG Nieuw-Lekkerland

Tel. 0184-681616

Giro 140 62 00
ABN/AMRO 59.18.60.724

E-mail

wwiggers@xs4all.nl

AFZENDER
F. VAN HERREVELD
MEEKRAP 18
4413 GS
KRABBENDIJKÉ.

Zodra uw betaling bij de stichting binnen is, wordt het bestelde u toegezonden.

Bovenstaande prijzen zijn exclusief eventueel bijkomende portokosten.